

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

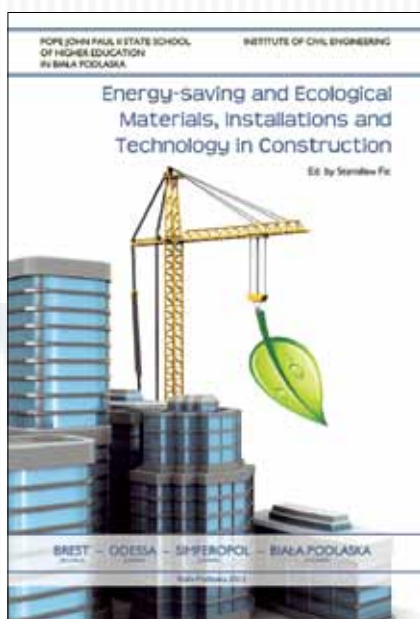
NR 10 - WRZESIEŃ 2012 r.

ISSN 2081-6324

WYDAWNICTWO PSW poleca:

PSW
WYDAWNICTWO

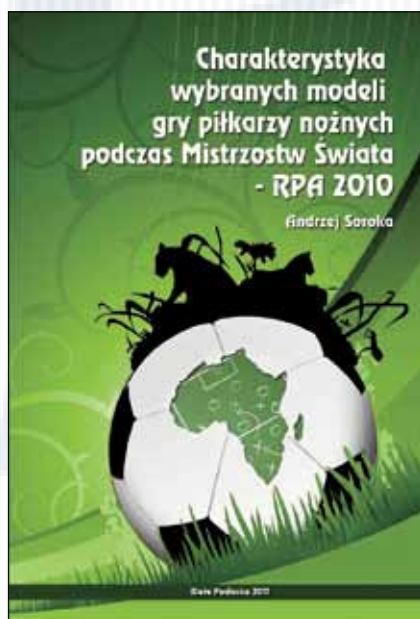
Energy-saving and Ecological Materials, Installations and Technology in Construction
red. Stanisław Fic

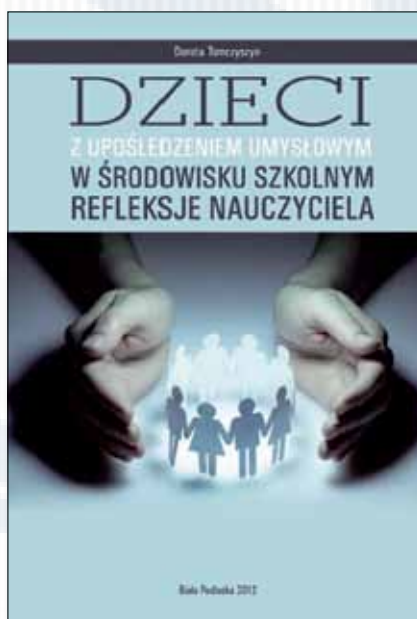
Materiały budowlane i technologia betonów, Podręcznik do ćwiczeń laboratoryjnych
Wiktor Tur, Stanisław Fic

Zadania i środki działania rządowych organów administracji ochrony bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego w czasie przejścia
Andrzej Warmiński

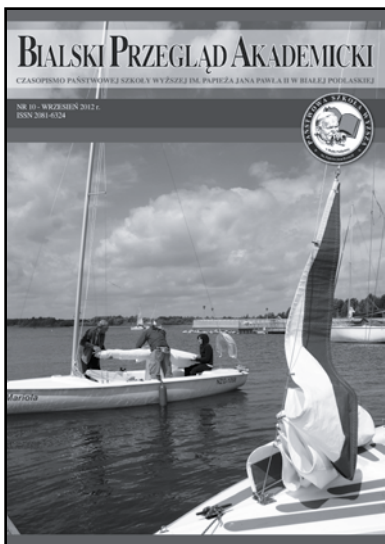
Charakterystyka wybranych modeli gry piłkarzy nożnych podczas Mistrzostw Świata - RPA 2010
Andrzej Soroka

Dzieci z upośledzeniem umysłowym w środowisku szkolnym, refleksje nauczyciela
Dorota Tomczyszyn

Kształcenie zawodowe i ustawiczne a potrzeba rynku
red. Beata Wołosz, Marian Nowak

Drodzy Czytelnicy!

W dziesiątym numerze „Białskiego Przeglądu Akademickiego” zamieszczamy artykuły dotyczące wydarzeń głównie z czerwca, lipca i sierpnia – jak się okazuje, nawet w sezonie wakacyjnym nie brakowało interesujących tematów.

Wywiad z Rektorem, prof. Mieczysławem Adamowiczem przybliży nie tylko dotychczasowe osiągnięcia PSW, ale też plany na przyszłość, w tym zmiany, jakie zostaną wprowadzone w uczelni ze względu na nowe przepisy prawne. Najważniejszą ze zmian jest statut, wprowadzający wiele nowych rozwiązań dotyczących funkcjonowania uczelni.

Sporo miejsca w tym numerze poświęcamy konferencjom i spotkaniom naukowym. Odbyły się m.in. druga już konferencja z cyklu „Współczesne dylematy

polskiego rolnictwa”, I Międzynarodowa Konferencja Instytutu Budownictwa, oraz „Zróżnicowanie aktywności fizycznej społeczeństw” – konferencja współorganizowana przez Instytut Turystyki i Rekreacji. Na uwagę zasługuje fakt, że coraz liczniej udział w konferencjach biorą studenci. Studenci pielęgniarstwa wychodzą poza mury naszej uczelni i łączą działalność naukową z działaniem na rzecz ludzi – o tym przeczytacie Państwo w artykule „Studenci pielęgniarstwa na obozie naukowym”. Żacy udzielają się również w sferze pozanaukowej – Samorząd Studencki po raz drugi zorganizował wybory Miss PSW, które przyciągnęły liczną publiczność. Możliwością działania jest jednak jeszcze więcej – jak choćby w Duszpasterstwie Akademickim lub... w sekcji jeździeckiej AZS, czyli coś i dla ducha, i dla ciała.

Skoro mowa o sporcie, to warto wspomnieć również o regatach, w których wzięła reprezentacja naszej uczelni, zajmując I. miejsce. W numerze znajdziecie Państwo obszerną relację z tego wydarzenia. Sukcesy uczelni opisujemy również w artykule „Budownictwo kierunkiem zamawianym” – PSW otrzymała dofinansowanie na realizację projektu, który zapewni różnorodne, atrakcyjne formy wsparcia dla studentów kierunku Budownictwo. Warto wspomnieć, że uczelnia otrzymała w ostatnim czasie dofinansowanie na dwa inne projekty: budowę Regionalnego Centrum Badań oraz projekt transgraniczny związany z budownictwem ekologicznym. Wiele korzyści przyniósł beneficjentom zrealizowany już projekt „Bibliotekarz – XXI wieku”, o czym przekonują dwie uczestniczki projektu.

W naszych stałych rubrykach tradycyjnie przedstawiamy relacje uczestników wyjazdów organizowanych w ramach programu ERASMUS, polecamy nowości wydawnicze i publikujemy artykuły w „Dodatku studenckim”. Rektor, prof. Mieczysław Adamowicz w trzeciej, ostatniej części „Dalekiej podróży” opisuje merytoryczne aspekty seminarium, w którym miał okazję uczestniczyć. W kolejnym artykule prezentującym działalność naukową profesorów PSW swoje refleksje na temat idealnej metody nauczania języków obcych prezentuje prof. Halina Chodkiewicz.

Poprzedni numer „Białskiego Przeglądu Akademickiego” był ostatnim, który redagowała dr Katarzyna Tymoszuik, od początku współtworząca czasopismo. Pani Kasiu, dziękujemy za miłą i owocną współpracę, życzymy wielu sukcesów w Pani pracy zawodowej i w życiu osobistym, i zapraszamy do dalszej współpracy w przyszłości!

Miłej lektury!
Redakcja

Bialski Przegląd Akademicki
Nr X Wrzesień 2012
ISSN: 2081-6324

Bialski Przegląd Akademicki jest czasopismem informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz

Redakcja
mgr Paulina Rynkiewicz
mgr Agnieszka Filipiuk

Korekta
mgr Paulina Rynkiewicz
mgr Agnieszka Filipiuk
Zdjęcia nieoznaczone inaczej:
archiwum PSW

Skład i druk:
www.openpress.pl, ul. Warszawska 13/7, Biała Podl.

Spis treści

Na drodze do akademickości	2
Budownictwo kierunkiem zamawianym	5
Kalendarium wydarzeń	6
XVIII Zgromadzenie Plenarne Konferencji Publicznych Szkół Zawodowych w Polsce	10
My też tam byliśmy!	12
Współczesne dylematy polskiego rolnictwa	14
I Międzynarodowa Konferencja Naukowa Instytutu Budownictwa PSW	15
Zróżnicowanie aktywności fizycznej społeczeństw	16
Z prac Senatu Akademickiego	18
Dlaczego nie możemy liczyć na cudowną metodę nauczania języków obcych?	20
Bibliotekarz XXI wieku	22
PSW współpracuje z zagranicą	24
Pracownicy PSW w Rydze	26
Mój Erasmus	27
Daleka podróż cz. III	28
Studenci pielęgniarstwa na obozie naukowym	32
Przyjdź, posłuchaj, zdecyduj!	34
Dodatek Studencki	36
MISS PSW	38
Biblioteka Poleca	40
„Jaki koń jest, każdy widzi”... .	41

NA DROD DO AKAD

Rozmowa z prof. zw. dr. hab. dr. h.c. Mieczysławem Adamowiczem, Rektorem PSW

Panie Rektorze, rok akademicki 2012/2013 to czwarty rok Pana kadencji. Proszę o krótkie podsumowanie – czego udało się dotychczas dokonać?

Tak, czwarty rok obecnej kadencji dopiero się zacznie od 1 września br. Jeszcze zatem przed nami jeden rok, aby dokonać podsumowania. Z całą pewnością możemy oceniać te trzy lata, które są za nami. Myślę, że były to lata bardzo udane, chociaż nie wszystko udało się w pełni zrealizować. Podjęliśmy jednak z dobrym skutkiem także zadania wcześniej nieplanowane. W pierwszym numerze „Białskiego Przeglądu Akademickiego”, który jest przecież jednym z efektów tej kadencji, kiedy to przedstawiłem misję i założenia programowe naszego uczelnianego pisma napisałem, że „PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej na ambicję stać się uczelnią akademicką na miarę potrzeb naszego kraju i regionu, służyć Polakom w kraju i za granicą”. Ten cel przyświecał moim działaniom w ciągu ostatnich trzech lat. Śmiało mogę powiedzieć, że nasza uczelnia znajduje się na drodze do akademickości, a kończący się rok akademicki zbliżył nas

do tego celu dość znacznie. Sądzę, że prowadzą nas do tego celu konsekwentnie podejmowane działania wszystkich komórek i wszystkich pracowników uczelni w ramach przyjętych sześciu priorytetów jakie realizujemy, tj:

1. wysoka i wzbogacana ciągle zdolność kształcenia na studiach licencjackich i magisterskich;
2. budowanie własnej kadry nauczycielskiej;
3. rozwój badań naukowych;
4. rozbudowa bazy dydaktycznej, sportowej i socjalnej;
5. zapewnienie jakości kształcenia, wychowania i profesjonalnej obsługi;
6. kształtowanie pozytywnego wizerunku uczelni.

Kończący się rok akademicki przyniósł sukcesy w każdym z wyżej wymienionych priorytetów. Nie dokonując szczegółowej oceny chcę podać tylko niektóre przykłady z roku 2011/2012. Sukcesem szkoły jest to, że przy zmniejszającej się w całym kraju liczbie maturzystów, którzy idą na studia wyższe, zainteresowanie studiowaniem w PSW nie maleje. Rekrutacja jest dobra, przyjmujemy na pierwszy rok studiów w przybliżeniu taką samą liczbę studentów, jak w ubiegłym roku. To jest w znacznym stopniu wynikiem rozszerzenia oferty studiowania o nowe kierunki studiów licencjackich i magisterskich. Po uruchomieniu w poprzednich latach takich kierunków jak budownictwo, finanse i rachunkowość oraz bezpieczeństwo narodowe, aktualnie prowadzimy nabór na studia na kierunku ekonomia zarówno na poziomie licencjackim jak i magisterskim. Zgłosiliśmy też gotowość uruchomienia studiów I stopnia na gospodarce przestrzennej i fizjoterapii. Czekamy teraz na decyzję Polskiej Komisji Akredytacyjnej, która prowadzi ocenę naszych wniosków.

Ważnym z pewnością czynnikiem utrzymania wysokiego zainteresowania studiowaniem w PSW w Białej Podlaskiej jest wysoka pozycja, jaką osiągnęła nasza uczelnia

w tegorocznym Rankingu Szkół Wyższych w Polsce prowadzonym przez czasopismo „Perspektywy”. Nasza szkoła przesunęła się z piętnastego miejsca wśród trzydziestu państwowych szkół zawodowych na dziesiąte miejsce wśród ponad siedemdziesięciu szkół publicznych i niepublicznych o profilu zawodowym. Ale co jest także istotne, w trzech kategoriach: siła naukowa (uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów), warunki studiowania (własna baza dydaktyczna) i umiędzynarodowienie (wielokulturowość) środowiska studenckiego – uczelnia osiągnęła najwyższą wśród wszystkich uczelni punktację – po 100 punktów.

Rozwój własnej kadry jest strategicznym celem uczelni i głównym narzędziem budowy akademickości. Dotychczas kilkudziesięciu pracowników, dla których nasza uczelnia jest głównym miejscem pracy, wykonało i obroniło prace doktorskie. W kończącym się roku akademickim doktoraty obroniły trzy osoby, a otwarte przewody doktorskie posiadają aktualnie 22 osoby.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju uczelni ma jednak pozyskanie na stałe kadry ze stopniem doktora habilitowanego. Uruchomiliśmy więc program wsparcia dla wykonywania habilitacji, z którego korzystają dwie osoby. Rozwój naukowy jest popierany także poprzez finansowanie udziału pracowników w konferencjach naukowych, krajowych i międzynarodowych oraz organizowanie konferencji w naszej uczelni. Ubiegły rok zapisał się kilkoma ciekawymi konferencjami w PSW dotyczącymi np. budżetu zadaniowego, marketingu terytorialnego, aktywności osób niepełnosprawnych, krajobrazu kulturowego i turystyki, współczesnego człowieka w zdrowiu i chorobie i in. Pokłosiem konferencji naukowej są publikacje naukowe i popularnonaukowe. W 2011 roku ukazało się 185 publikacji afiliowanych w PSW, z czego 112 to publikacje recenzowane w czasopiśmie naukowych, 46-monografie i podręczniki oraz 27-prace popularnonaukowe i inne.

Rosnąca liczba publikacji jest efektem zwrócenia uwagi na badania naukowe, które słu-

OWE DEMICKOŚCI

żą zarówno osobistemu rozwojowi poszczególnych pracowników, ale też wzmacniają pozycję uczelni jako placówki nie tylko dydaktycznej, ale także naukowo-badawczej. Zespoły naukowe uczelni realizują w PSW tematy badawcze dotyczące aktywności niepełnosprawnych na rynku pracy, rozwoju zrównoważonego obszarów wiejskich objętych strefą Natura, ryzyka wystąpienia i uwarunkowania chorób pracowników zmianowych, rozwoju energetyki opartej na zjawiskach fotowoltaicznych i in. Zespół naukowy z Instytutu Ekonomii i Zarządzania w konkursie na projekty badawcze rozstrzygniętym pod koniec 2011 r. uzyskał także grant, który jest aktualnie realizowany. Również nowouruchomione z dniem 1 lipca 2012 r. Centrum Badań nad Innowacjami przygotowuje programy badań z zakresu ochrony zdrowia, budownictwa i informatyki, które zostaną podjęte w nowym roku akademickim.

Właśnie, wybudowanie i wyposażenie Centrum Badań nad Innowacjami możemy uznać za sukces uczelni, na który pracowaliśmy przez kilka ostatnich lat. Centrum to jest aktualnie wyposażane w aparaturę badawczą w poszczególnych laboratoriach, które stworzą nową jakość i nowe możliwości wykraczające poza granice miasta i regionu.

Wielkim osiągnięciem uczelni jest też doprowadzenie do końcowej fazy budowy Domu Studenckiego, który będzie dostępny dla studentów od nowego roku akademickiego. Dwieście pięćdziesiąt miejsc w dwuosobowych, wyposażonych w ładne meble i urządzenia pokojach (telewizor, lodówka i łazienka w każdym pokoju) podniesie z pewnością atrakcyjność uczelni dla kandydatów z odleglejszych miejscowości, a także studentów zagranicznych. Dom Studenta, Centrum Badań nad Innowacjami stanowią początek nowego Kampusu PSW przy ul. Siodorskiej 105, który będzie dalej rozbudowywany o halę sportową z zapleczem dydaktycznym oraz Regionalne Centrum Badań środowiska, rolnictwa i technologii innowacyjnej EKO-AGRO-TECH. Wniosek o dofinansowanie tego projektu w latach 2012-2014 został w trakcie wakacji zatwierdzony. Obok

tych osiągnięć inwestycyjnych trzeba przypomnieć, że w styczniu 2012 r. uczelnia przejęła od miasta znajdujący się w sąsiedztwie basen pływacki, który umożliwi realizację na miejscu zajęć z WF, a także służy do celów rekreacyjnych studentom, pracownikom i osobom zewnętrznym. W planach, do których uczelnia przymierza się na przyszłość jest także budowa nowej biblioteki i wielofunkcyjnego boiska sportowego.

Jakie są najbliższe plany uczelni na przyszłość? Czy w zamierzeniach jest dalszy rozwój oferty edukacyjnej?

No właśnie, dokończenie wyposażania i oddanie do użytku wyżej przedstawionych inwestycji, tj. Domu Studenckiego i Centrum Badań nad Innowacjami to aktualnie ważne i pilne zadanie na najbliższy okres. Planujemy uroczyste oddanie do użytku tych obiektów we wrześniu. Wykonywane są prace porządkujące teren i związane z budową ogrodzenia oraz wystrojem wewnątrz. Ciągłe poważnym i jeszcze nierozwiązanym problemem jest budowa hali sportowej. Liczymy, że we wrześniu Urząd Marszałkowski wesprze realizację budowy tej hali z zapleczem. Będziemy przygotowywać realizację EKO-AGRO-TECH, przy czym powinno nam pomóc dotychczas nabyte doświadczenie w realizacji inwestycji. Kontynuujemy wspólnie z samorządami i Uniwersytetem w Brześciu projekt dotyczący organizacji turystycznych szlaków rowerowych. Wspólnie z partnerami z Białorusi rozpoczniemy realizację projektu budowy tanich domów ekologicznych.

To wszystko stanowi oprawę dla naszej podstawowej działalności, jaką jest działalność dydaktyczna. Poza pewnym uruchomieniem nowych studiów I i II stopnia na kierunku ekonomia liczymy, że na czas przyjdzie zgoda na dokonanie rekrutacji na inżynierskie studia z gospodarki przestrzennej i fizjoterapii. Uczelnia podejmuje też działania prowadzące do poszerzenia oferty edukacyjnej o takie kierunki, jak mechanika i budowa maszyn oraz geologia lub inżynieria geologiczna. Są to kierunki o charakterze

inżynierskim wiążące się z rozwojem gospodarczym Lubelszczyzny. Liczymy, że ważnym czynnikiem wspierającym działalność edukacyjną będą wspomniane centra naukowe, w ramach których uczelnia będzie rozwijać współpracę z PAN-owskimi i resortowymi instytutami naukowymi. Warto zauważyć, że niezwykle istotnym elementem naszej oferty edukacyjnej są studia zamawiane z pielęgniarstwa i budownictwa, na które uczelnia otrzymuje specjalne środki, a studenci kierunków inżynierskich mogą otrzymać atrakcyjne stypendia.

Wiadomo, że ma się zmienić struktura organizacyjna uczelni. Proszę przybliżyć czytelnikom „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” szczegóły tych zmian.

Obecnie uczelnia nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, jakimi są zwykłe wydziały. Działalność dydaktyczna jest organizowana przez Instytuty, zaś wszystkie inne sprawy załatwia administracja ogólnouczelniana. Także środki, jakimi dysponuje uczelnia, są zarządzane centralnie. Od roku akademickiego 2013/2014 ma się to zmienić. W przyjętej przez Senat Akademicki Strategii Rozwoju Uczelni przewiduje się utworzenie dwóch wydziałów, w ramach których będą funkcjonowały instytuty przekształcone w katedry. Wydział Zdrowia i Nauk Społecznych skupi kierunki: zdrowie publiczne, pielęgniarstwo, ratownictwo medyczne, fizjoterapię, turystykę i rekreację, socjologię, pedagogikę i filologię oraz Studium Wychowania Fizycznego i Studium Języków Obcych, natomiast Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych obejmie kierunki: zarządzanie, finanse i rachunkowość, ekonomię, bezpieczeństwo narodowe, budownictwo, rolnictwo, informatyka, gospodarka przestrzenna oraz mechanika i budowa maszyn. Możliwe, że w latach 2015/2016 wytworzą się inne wydziały. Jest kilka warunków pomyślnego przeprowadzenia tej reformy. Pierwszy to rozwój kierunków magisterskich (wydział powinien prowadzić studia II stopnia na co najmniej jednym kierunku

studiów). Drugi i podstawowy warunek to zatrudnienie odpowiedniej liczby profesorów i doktorów habilitowanych, dla których PSW jest podstawowym miejscem pracy. Zgromadzenie zasadniczego trzonu samodzielnej kadry pracowników naukowo-badawczych związanych z białą uczelnią będzie nieodzownym warunkiem dojścia do akademickości – dalekosiężnego celu naszej uczelni i ważnym kryterium skuteczności działań kierownictwa uczelni. Utworzenie wydziałów oznacza potrzebę zwracania większej uwagi na rozwój działalności naukowo-badawczej, kształcenia ustawicznego oraz działalności innowacyjno-wdrożeniowej i upowszechnieniowej ukierunkowanej na lokalną i regionalną gospodarkę oraz współpracę zagraniczną. Z powstaniem wydziałów wiąże się zwiększone zapotrzebowanie na bazę lokalową, potrzeba decentralizacji administracji, wprowadzenie nowego systemu zarządzania finansami i in.

Nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym wprowadzono w życie mimo publicznej krytyki i protestów. Jak wygląda sytuacja związana z wprowadzaniem zmian wymaganych przez ustawę blisko rok po jej wejściu w życie?

Tak, nowe prawo ustanowione ustawą z dn. 18 marca 2011 o szkolnictwie wyższym w Polsce weszło w życie 1 października 2011 r. Została także zmieniona ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym, która wprowadza nowe procedury dla przeprowadzania habilitacji. Te dwie ustawy łącznie z ustawą o zasadach finansowania uczelni z dn. 30 kwietnia 2010 r. tworzą radykalnie nowe warunki, w jakich znalazły się wszystkie szkoły wyższe w Polsce. Te nowe regulacje nie uwzględniają w pełni warunków działania państwowych szkół zawodowych, które stają się przez to trudniejsze niż dotychczas. Publiczne szkoły zawodowe muszą wprowadzić nowy własny model funkcjonowania i rozwoju. W warunkach istniejącego niżu demograficznego będzie to zadanie bardzo trudne.

Jednym z ważnych sposobów wzmocnienia pozycji konkurencyjnej na rynku edukacyjnym dla naszej szkoły może być współpraca z naukowymi instytucjami badawczymi. To jest sprawa, nad którą teraz pracujemy.

Nowa ustawa wymagała opracowania i wprowadzenia wielu zmian. O opracowaniu i wprowadzeniu strategii rozwoju uczelni wspominałem już wcześniej.

Przygotowaliśmy też nowy statut dostosowany do nowych przepisów prawnych, dostosowaliśmy program kształcenia na prowadzonych kierunkach studiów do efektów kształcenia opracowanych przez uczelnię na studiach licencjackich, magisterskich i podyplomowych, które są zgodne z Europejskimi i Krajowymi Ramami Kształcenia dla szkolnictwa wyższego dla poszczególnych obszarów kształcenia. Opracowaliśmy i wdrażamy cały kompleks unormowań dotyczących warunków i trybu rekrutacji, zasad przyznawania i wypłacania pomocy materialnej dla studentów oraz odpłatności za usługi edukacyjne i kształcenie, kodeksu etyki studenta, wskaźniki kosztowności prowadzonych kierunków studiów, sposób monitorowania karier zawodowych absolwentów. Ustaliliśmy na podstawie nowego statutu skład Senatu Akademickiego na następną, czteroletnią kadencję, a także skład konwentu. Powołanie konwentu jako ważnego ciała opiniodawczego dla statutowych władz uczelni traktujemy jako ważny sposób umocnienia więzi uczelni z otaczającą gospodarką i społeczeństwem regionu.

Skoro mowa o statucie, jakie jeszcze kierunki zmian są przewidziane w tym dokumencie?

Nowy statut został całościowo dostosowany do przepisów nowej ustawy. Zmiany są dość zasadnicze. O dwóch z nich, tj. o wprowadzeniu struktury wydziałowej oraz przywróceniu konwentu jako organu wspomagającego zarządzanie uczelnią wspominałem już wcześniej. Inna ważna zmiana to nowy sposób powoływania rektora uczelni jako jednoosobowego organu władzy. Przyjęliśmy rozwiązanie powołania rektora w drodze konkursu. Statut określa szczegóły przeprowadzania konkursu na rektora oraz powoływania dziekanów wydziałów. Statut określa zasady kształtowania struktur organizacyjnych, zapewnia nowe warunki studiowania dla studentów, wprowadza podobnie jak w uczelniach akademickich zasady oceny kadry pracowniczej, określa zasady gospodarki finansowej i model zarządzania uczelnią i jej jednostkami organizacyjnymi.

Warto zauważyć, że nowy statut w naszej uczelni, podobnie jak we wszystkich uczelniach zawodowych, był tworzony autonomicznie przez Senat PSW i został przesłany do wiadomości Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, które nie wprowadziło do niego żadnych zmian.

Jaką uczelnię zastaną studenci I roku, którzy rozpoczną naukę 1 października?

Studenci, rozpoczynając naukę 1 października w trzynastym roku akademickim PSW, zastaną uczelnię nowoczesną, sprawną organizacyjnie, nastawioną na wysoki poziom kształcenia, otwartą na sprostanie wszystkim oczekiwaniom i potrzebom słuchaczy. W nowoczesnej bryle budynku głównego studenci odnajdą wspaniale wyposażone aule wykładowe i sale seminaryjne, przestronne korytarze i przepiękny, unikalny hall główny, w którego sąsiedztwie znajduje się oferująca tanie posiłki stołówka. Będą też dostępne inne bufety i kioski spożywcze oraz punkty kserograficzne, zostanie zorganizowany też kiosk z produktami mleczarskimi znanej firmy Mlekovita. Biblioteka uczelniana wprowadzi w arkana wykorzystania pomocy dydaktycznych i dostępu do źródeł naukowych. Studenci mogą oczekiwać sprawnej i uprzejmej obsługi w sekretariatach instytutów, dziale spraw studenckich i innych komórkach organizacyjnych uczelni łącznie z Rektorem. Mogą oczekiwać poważnego traktowania i wysokiego poziomu wykładów i innych zajęć dydaktycznych. Mogą oczekiwać zainteresowania i pomocy ze strony Samorządu Studenckiego. W przerwach między nauką mogą korzystać z otwartej przestrzeni oraz terenów rekreacyjno-turystycznych. Na chętnych oczekują liczne koła naukowe, grupy zainteresowań artystycznych, sportowych i turystycznych. Na uzdolnionych sportowo czeka Akademicki Klub Sportowy z różnymi sekcjami oraz grającą w ekstraklasie drużyną piłki nożnej dziewcząt.

Biorąc pod uwagę, że głównym celem przyjscia na studia jest zdobycie wyższego wykształcenia i zawodu, uczelnia przygotowuje do podpisania z każdym studentem umowy określające prawa i obowiązki zarówno studenta, jak i uczelni. Pamiętajmy, że społeczność akademicką PSW w Białej Podlaskiej tworzymy wszyscy: nauczyciele, pracownicy administracji i studenci. Wykorzystajmy tę wielką szansę, jaką dają studia, pobyt na uczelni i zaszczytna praca nauczyciela i pracownika administracji PSW, bądźmy nawzajem dla siebie życzliwi, uprzejmi, kreujmy i wykorzystujmy dla dobra własnego i dobra wspólnego kapitał intelektualny i podnośmy także wspólnie ogólną kulturę życia społecznego.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Paulina Rynkiewicz

Budownictwo kierunkiem zamawianym

18 czerwca projekt „Budownictwo – kierunek zamawiany” otrzymał pozytywną ocenę Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, tym samym PSW otrzymała na jego realizację fundusze w wysokości prawie 2 milionów zł. Przybliżamy główne zamierzenia projektu oraz korzyści, jakie przyniesie dla beneficjentów.

Projekt „Budownictwo – kierunek zamawiany” jest realizowany w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, priorytet IV Szkolnictwo wyższe i nauka, działanie 4.1 Wzmocnienie i rozwój potencjału dydaktycznego uczelni oraz zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, poddziałanie 4.1.2 Zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy. Główne cele projektu to zwiększenie ilości absolwentów oraz uatrakcyjnienie procesu kształcenia na kierunku Budownictwo w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Projekt jest skierowany do 107 studentów/studentek, którzy rozpoczną naukę w roku akademickim 2012/13. Wpółautorkami projektu są: mgr Renata Karwacka, koordynator Sekcji Projektów i Funduszy Europejskich oraz dr Anna Jakubowicz, Zastępca Dyrektora Instytutu Budownictwa.

Stypendia, staże i wyjazdy zagraniczne

Stypendia będą przyznawane 12 najlepszym studentom/studentkom na roku. Na

pierwszym semestrze decyduje świadectwo maturalne, później wyniki w nauce. Od trzeciego semestru stypendia są przyznawane na cały rok. Wysokość stypendium to 1000 zł miesięcznie.

Co więcej, w trakcie studiów, raz w roku, zostaną zorganizowane wyjazdy zagraniczne do renomowanych ośrodków akademickich, na targi lub wystawy (np. CERN, Targi Budowlane w Paryżu, itp.). W ten sposób studentki/studentenci będą mogli zapoznać się z trendami i nowinkami technologicznymi w branży budowlanej.

Atrakcyjną formą wsparcia stanowić będą z pewnością płatne staże, które odbędą się 25 studentów w firmach budowlanych po ukończeniu drugiego i trzeciego roku studiów. Stażyści będą mieli okazję zdobyć doświadczenie i zweryfikować wiedzę ze studiów. Staże dadzą możliwość poznania praktycznych aspektów funkcjonowania firmy budowlanej oraz uczestnictwa w realizacji ciekawych inwestycji budowlanych. Każdy zakwalifikowany student będzie miał przydzielonego doświadczonego opiekuna na czas stażu. O przyjęciu na staż będzie decydowała kolejność zgłoszeń i wyniki w nauce.

Zajęcia wyrównawcze, kursy i szkolenia pomogą podnieść kwalifikacje

Na pierwszym roku zostaną zorganizowane zajęcia wyrównawcze z matematyki i fizyki. Umożliwi to studentom nadrobienie zaległości z tych przedmiotów, które są podstawą dla większości przedmiotów kierunkowych. W zajęciach z każdego z wymienionych przedmiotów będzie mogło uczestniczyć po 30 studentów. W projekcie przewidziano 90 godzin matematyki i 90 godzin fizyki.

Również na pierwszym roku dla wszystkich studentów I roku odbędzie się szkolenie z ochrony środowiska naturalnego i rozwiązań proekologicznych w procesie produkcji. Uczestnicy zostaną zapoznani z problemami ekologicznymi, występującymi w procesie produkcji oraz sposobami ich rozwiązywania. Szkolenie będzie trwało 15 godzin i będzie składało się z dwóch modułów: pozwolenia środowiskowe, opłaty za korzystanie ze środowiska oraz gospodarka odpadami. Uczestnicy otrzymają certyfikaty ukończenia szkolenia.

Po ukończeniu pierwszego roku, 30 studentów będzie uczestniczyć w szkoleniu z obsługi programu AUTOCAD poziom II i III. Studenci zostaną podzieleni na dwie grupy piętnastoosobowe. Szkolenie będzie składało się z dwóch etapów – rysowanie 2D i rysowanie 3D. O przyjęciu będzie decydowała kolejność zgłoszeń oraz wyniki w nauce. Na zakończenie uczestnicy otrzymają certyfikaty uznawane w całej Unii Europejskiej.

Kolejną formą wsparcia będzie branżowy kurs języka angielskiego, który zostanie przeprowadzony w trakcie drugiego roku studiów i obejmie grupę 15 studentów. Pozwoli im to poznać fachowe słownictwo z zakresu budownictwa, co ułatwi przyszłym inżynierom korzystanie z litera-

Od lewej: Renata Karwacka, Koordynator Sekcji Projektów i Funduszy Europejskich oraz zespół projektu: Izabela Adamowicz, Anna Jakubowicz, Joanna Kędzióra, Dorota Karwacka, Lidosław Mitura. Na zdjęciu brakuje Macieja Hawryluka, administratora strony internetowej projektu

tury anglojęzycznej oraz współpracę z firmami międzynarodowymi. Zajęcia w ramach kursu będą się odbywały raz w tygodniu przez 3 godziny. Przyjęcie odbędzie się na podstawie kolejności zgłoszeń i wyników w nauce.

W trakcie VI semestru studiów 30 studentów/studentek będzie także uczestniczyć w szkoleniu z kosztorysowania. Zajęcia będą odbywały się w grupach 15-osobowych, a uczestnicy otrzymają certyfikaty ukończenia szkolenia. Zdobyta wiedza pozwoli im w przyszłości tworzyć kosztorysy inwestorskie i ofertowe. Szkolenie będzie składało się z dwóch części: podstawy kosztorysowania oraz obsługa program Norma PRO. Program Norma PRO jest najbardziej zaawansowanym i najczęściej używanym programem do kosztorysowania.

Ponadto, przez 5 kolejnych semestrów, zaczynając od semestru II, wszyscy studenci kierunku Budownictwo będą uczestniczyli w warsztatach z korozji materiałów budowlanych. Zajęcia będą prowadzone przez specjalistów – praktyków w wymiarze

4 godz./m-c. Warsztaty umożliwią studentom zapoznanie się w praktyce z następującymi zagadnieniami: badanie stopnia wilgotności materiałów i obiektów budowlanych, badanie stopnia zasolenia materiałów pobranych z obiektów, badanie wpływu zasolenia na materiałach wzorcowych, badanie skuteczności zabezpieczeń materiałów przed wilgocią.

Letnia Akademia Przedsiębiorczości

Po drugim roku studiów, 15 studentów będzie mogło uczestniczyć w prowadzonym przez zewnętrzną firmę szkoleniu, które ułatwi im w przyszłości założenie i prowadzenie własnej firmy. Szkolenie będzie miało formę 5-ciodniowego, wakacyjnego wyjazdu i obejmie takie zagadnienia jak:

- podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej,
- zasady rejestrowania firmy,

- prawo pracy,
- formy opodatkowania działalności gospodarczej,
- tworzenie biznesplanu,
- praktyczne metody budowania wartości firmy,
- skuteczne zarządzanie ryzykiem,
- tworzenie strategii firmy,
- zarządzanie personelem,
- podnoszenie konkurencyjności przedsiębiorstwa.

Uczestnicy szkolenia będą wybierani spośród chętnych na podstawie kolejności zgłoszeń oraz wyników w nauce.

Ponadto w ramach projektu PSW wzbogaci się o specjalistyczną pracownię korozji materiałów budowlanych (o wartości 50 tys. zł) wraz z pracownią komputerową z specjalistycznym oprogramowaniem AutoCad i ProNorma (o wartości 350 tys. zł).

dr Anna Jakubowicz

Zastępca Dyrektora Instytutu Budownictwa

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Kalendarium czerwiec – sierpień

czerwiec

31 maja – 1 czerwca

– Instytut Rolnictwa zorganizował II konferencję naukową pn. „**Współczesne dylematy polskiego rolnictwa**”. Konferencja spotkała się z bardzo dużym zainteresowaniem środowiska lokalnego i naukowego, o czym świadczy liczba ponad stu uczestników konferencji. Szczegółową relację z konferencji przedstawiamy na stronie 14-15.

8-10 czerwca

– Instytut Zdrowia PSW wspólnie z NeuroCentrum w Lublinie, Uniwersytem Medycznym w Lublinie oraz National Wellness Institute University of Wisconsin Stevens Point, USA był organizatorem Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej pn. „**Wellness and lifestyle**

– styl życia i dobrostan”. Celem konferencji było stworzenie interdyscyplinarnego forum dla prezentacji dotychczasowych osiągnięć naukowych w zakresie promocji zdrowia, dobrostanu, społecznych warunkowań dobrostanu oraz wytyczenie nowych kierunków badań.

9-10 czerwca

– członkowie Studenckiego Koła Naukowego Instytutu Rolnictwa PSW uczestniczyli w spływie kajakowym pod hasłem „**Krajobraz rolniczy w rejonie rzeki Krzna**”. Podczas spływu studenci mieli okazję zapoznać się z florą i fauną występującą na naszych terenach, a także gatunkami roślin uprawianych na tych obszarach. Trasa spływu obejmowała między innymi takie miejscowości, jak: Biała Podlaska, Sidorki, Czosnówka, Woskrzenice, Horbów, Kijowiec, Dereczanka. Zwieńczeniem seminarium wyjazdowego było wspólne ognisko.

11 czerwca 2012

– studenci po raz drugi wybrali **miss PSW**. Spośród ośmiu kandydatek najpiękniejsza okazała się **Aleksandra Praktyka**, studentka I roku filologii angielskiej, która zdobyła również tytuł Miss Foto. Miss Publiczności oraz I Wicemiss została Alina Dmytruk, a Miss Internautów – **Inez Białołobzewska**. Tytuł II Wicemiss otrzymała **Angelina Ignatjewa**. Szerzej na ten temat piszemy na stronie 38-39.

12-13 czerwca

– odbyła się **I tura wyborów do Senatu** na kadencję 2012- 2016 z grupy pracowników administracyjnych i obsługi, łącznie z pracownikami administracyjnymi instytutów. Kolejne tury wyborów w tej grupie pracowników wyznaczone zostały na 19 i 20 czerwca. Na przedstawicieli pracowników administracyjnych w Senacie PSW wybrano: p. Adama Chodzińskiego, dyrektora administracyjnego Campusu PSW oraz

p. Agnieszka Dymicką, koordynator Sekcji Praktyk.

13 czerwca 2012

– „**Kształcenie zawodowe i ustawiczne a potrzeba rynku**” – pod takim hasłem odbyła się w PSW konferencja naukowa zorganizowana przez Instytut Pedagogiki oraz kierownictwo projektu „**Edukacja potrzebuje specjalistów! Studia podyplomowe nadające kwalifikacje do nauczania – II edycja**”. Po powitaniu gości przez dr Beatę Wołoszuk oraz mgr. inż. Leszka Petruczenko, kanclerza PSW, referat wprowadzający wygłosiła Ewa Rudomino, Radca Ministra w Departamencie Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Sesję naukową rozpoczął dyrektor Instytutu Pedagogiki PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej ks. dr hab. prof. KUL Marian Nowak. Wśród prelegentów znalazły się osoby z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Politechniki Radomskiej im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu oraz Uniwersytetu Rzeszowskiego. Na konferencję przybyło ponad 200 osób zainteresowanych tematyką. Studia podyplomowe w ramach projektu „Edukacja potrzebuje specjalistów! II edycja” ukończyło 57 absolwentów – uprawnienia do nauczania przedmiotów zawodowych zdo-

byli przedstawiciele branży ekonomicznej, informatycznej, technologii żywności oraz mechaniki pojazdowej i elektrotechniki. Realizacja projektu przyczyniła się do poprawy jakości kształcenia zawodowego w regionie (zdj. 1, 2).

14-15 czerwca

– odbyły się **wybory do Senatu PSW** im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej na kadencję 2012-2016 z grupy nauczycieli akademickich nieposiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego i tytułu profesora.

18 czerwca

– Projekt „**Budownictwo – kierunek zamawiany**” odniósł sukces i zyskał **pozytywną ocenę Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego**, wygrywając fundusze na jego realizację w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Celem głównym projektu „Budownictwo – kierunek zamawiany” jest zwiększenie liczby studentek / studentów rozpoczynających VII semestr kierunku budownictwo Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (PSW). Szczegółowe informacje na temat projektu przedstawiamy na stronie 5-6.

(zdj. 2)

Lipiec

1-4 lipca

– na zamku Książ w Wałbrzychu odbyła się **XIX Konferencja Stowarzyszenia PR i Promocji Uczelni Polskich** zatytułowana „**Wizerunek uczelni w warunkach silnej konkurencji. Warsztaty metod, technik i form**” zorganizowana wspólnie przez Stowarzyszenie PR i Promocji Uczelni Polskich „PRom” i Państwową Wyższą Szkołę Zawodową im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu. PSW reprezentowała mgr Dorota Karwacka, koordynator Sekcji Promocji i Kształcenia Ustawicznego.

14 lipca

– reprezentacja PSW w składzie: doc. dr Barbara Bergier, mgr Waldemar Chwedoruk oraz mgr Michał Litwiniuk zajęła **I miejsce w Regatach o Puchar Burmistrza Węgorzewa** w wyścigu jachtów typu Omega. Relację z tego wydarzenia drukujemy na str. 12-13.

25 lipca

– na spotkaniu w Ministerstwie Sportu i Turystyki z udziałem Pani Minister Joanny Muchy i drużyny Mistrza Polski Kobiet w Piłce Nożnej Unii Racibórz, przewodniczący Wydziału Piłkarstwa Kobiecego prof. Józef Bergier, poinformował o **inicjatywie organizacji w Polsce Mistrzostw Europy w 2015 r. i Mistrzostw Świata w 2019 r.**, która została skierowana do Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej. Wizyta była okazją do promowania kobiecego futbolu. Minister Mucha podkreśliła, że piłka nożna nie jest domeną mężczyzn. „Sukces mistrzostw Europy w piłkarstwie męskim inspiruje środowisko pił-

(zdj. 1)

(zdj. 3)

(zdj. 4)

karskie do podejmowania nowych wyzwań. Wydział piłkarstwa kobiecego aplikuje do zarządu PZPN o organizację mistrzostw Europy kobiet w 2015 r. i mistrzostw świata kobiet w 2019 r.” – powiedział obecny na spotkaniu Józef Bergier, Przewodniczący Komisji ds. Piłkarstwa Kobiecego w PZPN (zdj. 3, 4).

Sierpień

2 sierpnia

– PSW uzyskała pozytywną ocenę formalną i merytoryczną oraz otrzymała wsparcie **na inwestycję wartą ponad 17,6 mln zł.** W ramach **Regionalnego Centrum Badań** powstaną następujące laboratoria: Analiz Środowiskowych (analizy geosrodowiskowe i środowiskowe w zakresie fizyki budowli); Analiz Biologiczno-Żywnościowych; Mechaniki, Budowy i Eksploatacji Maszyn. Realizacja projektu doprowadzi do powstania gotowej i w pełni funkcjonalnej infrastruktury, w ramach której powsta-

ną innowacyjne rozwiązania, skierowane głównie do przedsiębiorstw z różnych gałęzi przemysłu, w tym reprezentujących: sektor energetyczny, sektor drogowy, kolejowy, lotniczy, branżę budowlaną, sektor turystyczny, przetwórstwo spożywcze, branżę hodowlaną. Centrum służyć będzie do nawiązywania i rozwoju współpracy na linii gospodarka – nauka. Oferowane w ramach infrastruktury badania i technologie będą mogły zostać wykorzystane zarówno w działalności produkcyjnej, jak i usługowej, i prowadzić będą do rozwoju potencjału oraz wzrostu konkurencyjności przedsiębiorstw regionu. Inwestycja realizowana przez PSW w Białej Podlaskiej ucieszy głównie studentów kierunków inżynierskich: rolnictwo, budownictwo oraz będących w ocenie dwóch nowych kierunków: mechanika i budowa maszyn, gospodarka przestrzenna (zdj. 5 – Wizualizacja Regionalnego Centrum Badań).

7 sierpnia

– 900 tysięcy złotych – tę kwotę otrzyma uczelnia na realizację projektu **“Opra-**

cowanie technologii budowy domów ekologicznych i energooszczędnych z kompozytów wypełniających szkielet drewniany”, partnerem którego będzie Państwowy Uniwersytet Techniczny w Brześciu. Więcej informacji na temat tego projektu, jak również innych projektów transgranicznych publikujemy w tekście „PSW współpracuje z zagranicą” – str. 24-25.

– Na mocy postanowienia z dnia 7 sierpnia 2012 r. podpisanego przez Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego **prof. nadzw. dr hab. Józef Bergier otrzymał tytuł naukowy profesora nauk o kulturze fizycznej.** Prof. Józef Bergier pełnił funkcję Rektora uczelni od początku jej istnienia przez dwie kadencje, następnie - Prorektora ds. Rozwoju Uczelni. Obecnie pracuje na stanowisku Pełnomocnika Rektora ds. Rozwoju Uczelni, jest również członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej - pracuje w zespołach Nauk Medycznych, Farmaceutycznych, o Zdrowiu i o Kulturze Fizycznej.

(pr), (dk), (bw)

(zdj. 5)

XVIII Zgromadzenie Publicznych Szkół Zawodowych w Polsce

W dniach 17-20 maja 2012 roku odbyło się XVIII Zgromadzenie Plenarne Konferencji Publicznych Szkół Zawodowych w Polsce (KRePSZ). Tym razem konferencję zorganizowały: Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska w Przemyślu i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie. Obrady odbywały się w Przemyślu i we Lwowie, gdzie funkcję gospodarza pełnił Konsulat Generalny RP we Lwowie.

Obrady w Przemyślu poświęcone były wewnętrznym sprawom KRePSZ, strategii dalszego rozwoju uczelni zawodowych oraz prezentacji dwóch uczelni organizujących spotkanie. Dokonali tych prezentacji prof. Jan Draus, rektor PWSW w Przemyślu oraz prof. Jan Gruchała, rektor PWSZ w Krośnie. Uczestnicy zgromadzenia zapoznali się z nowymi obiektami PWSW w Przemyślu, tj. domem studenta, biblioteką i zespołem nowych laboratoriów oraz pomieszczeń dydaktycznych. W programie znalazło się także zwiedzanie parku i pałacu Lubomirskich, w których znajduje się siedziba władz Uczelni oraz obejrzenie programu artystycznego obejmującego występ Teatru Fredreum i koncert na nutę lwowską.

W trakcie wyjazdu do Lwowa uczestnicy zatrzymali się w Gródku Jagiellońskim, w którym ostatnie dni życia spędził Władysław Jagiełło. Do najważniejszych punktów programu pobytu we Lwowie należała konferencja nt. „Edukacja Polaków na Ukrainie i Ukraińców polskiego pochodzenia w Polsce” w Konsulacie Generalnym RP we Lwowie, na której wystąpili przedstawiciele uczelni polskich, lwowskich oraz przedstawiciele organizacji polonijnych na Ukrainie, dyrektorzy szkół polskich, pracownicy ambasady i przedstawiciele organizacji pozarządowych i mediów zarówno polskich, jak i ukraińskich.

Poza konferencją w konsulacie polskim, na której przedstawiono także możliwości studiowania w PWSZ w Polsce, rektorzy spotkali się w siedzibie Uniwersytetu Lwowskiego w gmachu dawnego Sejmu Galicyjskiego z przedstawicielami władz tego uniwersytetu i zwiedzili uniwersytecką izbę pamięci. Program obejmował także zwiedzanie zabytków miasta oraz złożenie wieńców i kwiatów na Wzgórzach Wuleckich pod pomnikiem upamiętniającym mord profesorów lwowskich w 1948 r., na grobie Marii Konopnickiej oraz na płycie upamiętniającej poległych w obronie Lwowa w 1918 r. na Cmentarzu Łyczakowskim i Orląt Lwowskich. Kulturalną część programu dopełniały spektakle w Polskim Teatrze Ludowym oraz wspaniałe przedstawienie „Aidy” Verdiego w Operze Lwowskiej.

W ośrodku zakwaterowania w Siklawce na obrzeżach Lwowa dyskutowano również o przygotowaniu strategii dalszego rozwoju Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w warunkach funkcjonowania nowej ustawy o szkolnictwie wyższym.

Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
Zdjęcia: archiwum organizatorów konferencji

Cerkiew Przemienienia Pańskiego

Na Cmentarzu Łyczakowskim

Plenarne Konferencji wodowych w Polsce

Archikatedralny Sobór św. Jana

Uczestnicy konferencji pod pomnikiem Adama Mickiewicza

Opera Lwowska

M REGATY O PUCHAR BURMISTR MY TEŻ TAM

Wszystko zaczęło się od drobnej korekty planu zajęć pod koniec obozu letniego studentów studiów licencjackich i magisterskich kierunku Turystyka i Rekreacja Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, który odbywał się w Ogonkach koło Węgorzewa.

O zmianę poprosili Panowie pracujący w Ośrodku Szkoleniowym Wyższej Szkoły Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki w Warszawie. Chcieli oni, jak co roku, wystartować

wiem, dlaczego sukces, jaki odnieśli, przeszedł bez echa. Największą frajdę ze startu mieli zapewne studenci, którzy bezpośrednio po obozie mogli zapoznać się z rywalizacją

w kierunku Mamr. Ponieważ słabo wiało i nie zdążylibyśmy na uroczyste otwarcie regat planowane na godzinę 10.00, obie Omegi (MARIOLĘ i BASIĘ) holował przesympatyczny starszy Pan „Cesorz” małą motorówką DAR TEŚCIA. Panowie z ośrodka w Ogonkach zdecydowali ostatecznie, że to my popłyniemy MARIOLĄ, a Oni BASIĄ. Przed wejściem do Węgorapy zostawiliśmy jachty i popłynęliśmy motorówką do portu LOK w Węgorzewie.

Organizatorami regat byli: Urząd Miejski

w Regatach o Puchar Burmistrza Węgorzewa na łodzi typu Omega o nazwie MARIOLA, którą wykorzystywaliśmy do szkolenia studentów. Kiedy uzyskali naszą zgodę (zajęcia zostały przełożone na inny termin), zaproponowali również nam, byśmy zgłosili własną załogę i wystartowali. Zapewnili nas, że wszelkie koszty udziału w imprezie, sprawy organizacyjne i przygotowanie Omegi o nazwie BASIA biorą na siebie. Czekali tylko na naszą zgodę. Ucieszyłam się bardzo, ponieważ nadarzyła się okazja przeżycia fantastycznej przygody, a równocześnie wypromowania naszej Uczelni.

Również w ubiegłym sezonie w regatach tych brała udział załoga z naszej uczelni w składzie: sternik – Waldemar Chwedoruk, załoga – jedenastu studentów, którzy dzień wcześniej skończyli swój obóz szkoleniowy. Płynęli na jachcie dwumasztowym typu Dezeta i zdobyli II miejsce w swojej klasie. Nie

jachtów (w różnych klasach) podczas regat żeglarskich.

Bardzo żałowałam wówczas, że nie mogę zostać, by uczestniczyć w tej imprezie. Zaproponowałam nawet osobom pracującym w naszym porcie, że przecież my, sternicy prowadzący zajęcia z żeglarstwa również moglibyśmy wystartować na Omedze. Tak też się stało w tym roku. Nie można było nie wykorzystać zaproszenia do udziału w regatach. Kompletując załogę żałowałam, że nie możemy popłynąć z Waldkiem Chwedorukiem, który był na wcześniejszym obozie. Los jednak nam sprzyjał. Dzień przed regatami Waldek przyplął do Ogonka i wówczas już wiedziałam, że to On będzie sternikiem podczas regat. Załoga składała się z 3 osób: Barbara Bergier, Waldemar Chwedoruk i Michał Litwiniuk.

W dniu regat, po przygotowaniu łodzi i zapakowaniu prowiantu, wyruszyliśmy

oraz Klub Morski LOK w Węgorzewie. Regatom patronował wojewoda warmińsko-mazurski Marian Podziewski i prezes warmińsko-mazurskiej organizacji wojewódzkiej LOK Jerzy Kowalski. Partnerzy regat to: Węgorzewskie Bractwo Wodniaków i restauracja Góra Wiatrów.

Rzeczywiście było bardzo uroczyste. Ceremoniał żeglarski odbył się z pełną gałą flagową, podniesieniem bandery, wybiciem szklanek. Po krótkim powitaniu przedstawiono ośrodki, z których pochodzą załogi, poinformowano o działalności klubu, organizowanych regatach. Zaproszono też uczestników na kolejne regaty – Memoriał Braci Ejsmontów – które odbędą się na początku września. Strzały z armaty zakończyły oficjalne otwarcie imprezy.

O godzinie 11.00 odbyła się odprawa sterników. Dowiedzieliśmy się o szczegółach dotyczących startu i trasy oraz otrzymaliśmy

ZA WĘGORZEWA – 14 LIPCA 2012

BYLIŚMY!

SPORT

Instrukcję Żeglugi. Wstępnie planowano rozegranie trzech wyścigów w każdej klasie jachtów:

I - Omega, jachty kabinowe do 6,99m,

II - Jachty kabinowe od 7,0 do 7,99m,

III - Jachty kabinowe od 8,0m.

Ostatecznie zdecydowano, że będą trzy wspólne biegi. W samo południe 14 lipca bieżącego roku, na wodach jeziora Mamry rozpoczęły się zmagania żeglarzy o Puchar Krzysztofa Piwowarczyka – Burmistrza Węgo-

łogi popisywali się nie lada umiejętnościami. Trasa była standardowa: trójkąt i śledź, (trzy bojki mijamy po trójkacie, później góra – dół, tak zwany śledź).

Główne trofeum powędrowało w ręce giżycczanina Mariana Bełbota, który wystartował na jachcie Bingo 930. Tak zwycięzca powiedział po regatach: „Było wspaniale, mieliśmy dobry wiatr i dobalastowany jacht. Takie regaty to dla nas – właścicieli firm czarterowych, swego rodzaju „poligon” (te-

ki. Na Święcajtach wiatr był znacznie słabszy. Ponownie skorzystaliśmy z motoróweczki DAR TEŚCIA sympatycznego Pana „Cysorza”, którą doholował nas do Ogonek. Szybko przebraliśmy się w suche ubrania i samochodem pojechaliśmy na zakończenie regat.

rzewa. Towarzyszyła wszystkim fantastyczna żeglarska pogoda. Wiało 4-5 stopni w skali Beauforta z południowego zachodu. Wyścigi były bardzo dynamiczne, a przy bojach, które należało opłynąć lewą burtą, sternicy i ich za-

Udało się nam wygrać dwa wyścigi, w trzecim spóźniliśmy się na starcie. Pozwoliło nam to mimo wszystko zająć pierwsze miejsce.

stujemy jachty). Konkurencja? Była naprawdę silna. Ścigaliśmy się z pięcioma bardzo szybkimi jachtami wyposażonymi w miecze szybrowe (w wyścigach mają zdecydowaną przewagę nad jachtami z mieczami obrotowymi). Na koniec dodał śmiejąc się: „Pokonaliśmy rywali i zastanawiam się, czy sukces zawdzięczamy ich grzeczności, czy może my, „dziadki”, jesteśmy tacy świetni...!”

Byli rewelacyjni! To nie lada przeżycie ścigać się z takim „olbrzymem” na małej Omedze. Nie sposób opisać co się czuło przepływając obok. Dobrze, że w każdej klasie była oddzielna klasyfikacja. Udało się nam wygrać dwa wyścigi, w trzecim spóźniliśmy się na starcie. Pozwoliło nam to mimo wszystko zająć pierwsze miejsce.

Bezpośrednio po zawodach popłynęliśmy na żaglach do Ośrodka w Ogonkach nad jeziorem Święcajtą. Na Mamrach silnie wiało, więc szybko dopłynęliśmy do Kalskiej Bram-

Niestety nieco się spóźniliśmy i wszystkie puchary zostały już rozdane. Czekał tylko jeden na naszą załogę. To była bardzo radosna chwila, ponieważ jako jedyna kobieta zostałam oddelegowana po odbiór nagrody.

Po uroczystościach wszyscy uczestnicy regat zostali zaproszeni na ognisko. Podczas pieczenia kielbaski można było wspominać zmagania na wodzie i sympatycznie porozmawiać przy szklaneczce piwa.

Transport do Ośrodka Mazur w Ogonkach ponownie zapewнили nam jego pracownicy, którym tą drogą jeszcze raz za wszystko chciałabym wraz ze swoimi kolegami Waldkiem Chwedorukiem i Michałem Litwiniukiem bardzo serdecznie podziękować.

*doc. dr Barbara Bergier
Instytut Turystyki i Rekreacji*

*zdjęcia: Marzena Buksińska;
Anna Styrańczyk (Gazeta Olsztyńska)*

Współczesne dylematy polskiego rolnictwa

Współczesne dylematy polskiego rolnictwa – pod takim hasłem w dniach 31 maja – 1 czerwca 2012 r. w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła się II Konferencja Naukowa zorganizowana przez Instytut Rolnictwa PSW pod patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – dr. inż. Marka Sawickiego.

Pierwszy dzień Konferencji uświetniła wizyta Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – dr. inż. Marka Sawickiego. Podczas wystąpienia Minister nawiązał do tematyki konferencji, następnie odznaczył Medalami za Zasługi dla Rolnictwa:

- Jego Magnificencję Rektora Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej - prof. dr. hab. Mieczysława Adamowicza,
- Pełnomocnika Rektora Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej do Spraw Rozwoju Uczelni - prof. dr. hab. Józefa Bergiera,
- Zastępcę Kierownika Instytutu Rolnictwa Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej - dr inż. Alicję Baranowską.

Konferencja cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem środowiska lokalnego i naukowego, o czym świadczy liczba ponad stu uczestników konferencji. Wśród zapro-

szonych gości znaleźli się przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, władze PSW, oraz przedstawiciele licznych instytucji związanych z rolnictwem.

Konferencja miała charakter ogólnopolski, swoją obecnością zaszczyliły nas osoby z tak znanych ośrodków akademickich, jak: Szczecin, Olsztyn, Wrocław, Rzeszów, Warszawa, Poznań, Lublin, Krosno, Białystok, Łomża, Siedlce, Chełm.

Podczas Konferencji dominowały tematy dotyczące produkcji roślinnej i zwierzęcej, ekonomiki rolnictwa, jak również sytuacji społecznej na wsi.

Po raz pierwszy zmieniono koncepcję Konferencji. W tegorocznych sesjach wzięli udział również doktoranci oraz studenci – przedstawiciele Studenckich Kół Naukowych. W kategorii doktorantów i studentów zostały zorganizowane konkursy na najlepsze prace i wystąpienia. Jury konkursu na podstawie opracowanego regulaminu ocen

przyznało nagrody finansowe o łącznej wartości 3 tysięcy złotych:

w kategorii doktorantów:

I nagroda – Kamil Barański i Ewelina Szuba, doktoranci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

II nagroda – Katarzyna Gajownik, doktorantka Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Po raz pierwszy zmieniono koncepcję konferencji. W tegorocznych sesjach wzięli udział również doktoranci oraz studenci – przedstawiciele Studenckich Kół Naukowych.

II nagroda – Honorata Dołęga, doktorantka Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

III nagroda – Michał Waranica, doktorant Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

III nagroda – Sławomir Stec, doktorant Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Krośnie.

w kategorii studentów:

I nagroda - Ewa Godlewska, studentka Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

II nagroda - Anna Markowska i Mateusz Równy, studenci Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

II nagroda - Magdalena Us, studentka Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

III nagroda - Anna Han i Ewa Krasnodębska, studentki Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

III nagroda - Katarzyna Łącka-Borowik, studentka Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

Ponadto Jury wyróżniło bardzo wiele interesujących prac doktorantów i studentów. Artykuły były na bardzo wysokim poziomie, nawiązywały do tematyki konferencji oraz współczesnej sytuacji na rynku rolnym

w Polsce i na świecie.

Tegorocznymi Sponsorami Konferencji byli:

- Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa FAPA,
- Stacja Hodowli i Unasienniania Zwierząt w Bydgoszczy,
- Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Siedlcach,
- Towarzystwo Wiedzy Powszechnej w Siedlcach.

Uczestnicy konferencji bardzo wysoko ją ocenili i wyrazili chęć uczestnictwa w następnych tego typu spotkaniach naukowych.

W imieniu komitetu organizacyjnego Konferencji:

prof. dr hab. Stanisław Kondracki
dr inż. Alicja Baranowska
Magdalena Us

I Międzynarodowa Konferencja Naukowa Instytutu Budownictwa PSW

„Materiały, instalacje i technologie energooszczędne i ekologiczne w budownictwie” – zagadnienia z tego obszaru znalazły się kręgu zainteresowań organizatorów i prelegentów I Międzynarodowej Konferencji Naukowej zorganizowanej przez Instytut PSW

Konferencja odbyła się 31 maja 2012 roku i przyciągnęła spore grono naukowców, ale też studentów, debiutujących w roli prelegentów. Uczestników konferencji powitali: prof. Mieczysław Adamowicz, Rektor PSW, prof. Józef Bergier – Pełnomocnik Rektora ds. rozwoju uczelni oraz prof. Stanisław Fic – Dyrektor Instytutu Budownictwa.

W Komitecie naukowo-organizacyjnym konferencji znaleźli się:

- Prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic - przewodniczący (Instytut Budownictwa PSW, Politechnika Lubelska),

- Prof. dr hab. inż. Wiktor Tur – wiceprzewodniczący (Instytut Budownictwa PSW, Uniwersytet Techniczny Brześć, Białoruś),
- Prof. dr hab. inż. Vadzim Nikitsin – wiceprzewodniczący (Instytut Budownictwa PSW),
- Prof. dr hab. inż. Sergiej Fedorkin (Rektor National Academy of Environmental Protection and Resort Development (UKRAINE, SIMFEROPOL) – Krym, Ukraina),
- Prof. dr n. tech. inż. Nikolai Lubomirskij (Prorektor National Academy of Environmental Protection and Resort Development – Krym, Ukraina),
- Prof. dr n. tech. inż. akademik Valeri Vyrovoi (Odeska Akademia Budownictwa i Architektury, Odessa, Ukraina),
- Dr Anna Jakubowicz (Instytut Budownictwa PSW),
- Doc. dr inż. Alaksei Tarasevich (Instytut Budownictwa PSW),

- Doc. dr inż. Adam Wasilewski (Instytut Budownictwa PSW, Politechnika Lubelska),
 - Doc. dr inż. Walery Wysoczański (Instytut Budownictwa PSW),
 - Doc. dr inż. Ewa Zarzeka-Raczkowska (Instytut Budownictwa PSW, Politechnika Lubelska),
 - Dr inż. Danuta Barnat-Hunek (Instytut Budownictwa PSW, Politechnika Lubelska),
 - Dr inż. Andrzej Raczkowski (Instytut Budownictwa PSW, Collegium Mazovia Innowacyjna Szkoła Wyższa w Siedlcach),
 - Dr Andrzej Misiejuk (Instytut Budownictwa PSW),
 - Mgr inż. Monika Jarosz-Hadam (Instytut Budownictwa PSW),
 - Mgr inż. Agnieszka Karwacka (Instytut Budownictwa PSW).
- Sponsorami konferencji były firmy: Ignis

oraz Wienerberger, zaś patronat medialny objęły: miesięcznik branżowy „Instal” oraz wydawnictwo Seidel Przywecki.

W konferencji uczestniczyło około 40 osób oraz bardzo liczna grupa studentów Instytutu Budownictwa PSW. Obrady odbywały się w czterech sesjach, po każdej z nich przewidziana była również dyskusja. Swoje zgłoszenia na konferencję przesłali pracownicy naukowi z następujących uczelni: PSW, Politechniki Białostockiej, Politechniki Lubelskiej, National Academy of Environmental Protection and Resort Development (UKRAINA, SIMFEROPOL), Collegium Mazovia Innowacyjnej Szkoły Wyższej w Siedlcach, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego

w Olsztynie (POLSKA), Uniwersytetu Technologicznego z Bagdadu (IRAK), PWSZ w Krośnie, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Częstochowskiej, Brzeskiego Państwowego Uniwersytetu Technicznego.

W czasie wystąpień obecni na sali notowali pytania do danego referatu, które to były zadawane na końcu poszczególnych sesji. Ze strony obecnych padło wiele interesujących pytań, które doczekały się wyczerpujących i zadowalających odpowiedzi.

Efektom konferencji jest monografia pt. „ENERGY-SAVING AND ECOLOGICAL MATERIALS, INSTALLATIONS AND TECHNOLOGY IN CONSTRUCTION” pod redakcją prof. Sta-

nislawa Fica. Jak przekonuje w przedmowie redaktor publikacji, „w (...) monografii przedstawiono problematykę związaną ze zrównoważonym rozwojem w budownictwie, jak też wskazano rozwiązania materiałowe i instalacji wewnętrznych i zewnętrznych w obiektach budowlanych. Prezentowane artykuły niewątpliwie przyczynią się do poszerzenia wiedzy teoretycznej jak również do praktycznego jej zastosowania przez projektantów, inwestorów, studentów kierunku architektura i budownictwo.”

*Paulina Rynkiewicz
Seksja Nauki i Wydawnictw
dr Anna Jakubowicz
Zastępca Dyrektora Instytutu Budownictwa*

ZRÓŻNICOWANIE AKTYWNOŚCI FIZYCZNEJ SPOŁECZEŃSTW

W dniach 28-29 maja 2012 roku pensjonat „Uroczysko Zaborek” w Janowie Podlaskim gościł Uczestników konferencji naukowej zorganizowanej przez Instytut Medycyny Wsi w Lublinie i Państwową Szkołę Wyższą w Białej Podlaskiej.

Patronat honorowy nad konferencją objęli: Minister Sportu i Turystyki Joanna Mucha, Minister Zdrowia Bartosz Arłukowicz, Trener reprezentacji Polski w piłce nożnej Antoni Piechniczek, Przewodniczący Sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Ireneusz Raś oraz Przewodniczący Senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu Kazimierz Adam Wiatr.

Celem konferencji było dokonanie wymiany poglądów oraz doświadczeń naukowych na temat aktywności fizycznej społeczeństw w różnych państwach z uwzględnieniem wybranych grup społecznych i zawodowych. Dwudniowe obrady toczyły się wokół pięciu sesji tematycznych, takich jak:

1. Aktywność fizyczna dzieci i młodzieży,
 2. Aktywność fizyczna osób dorosłych,
 3. Aktywność fizyczna kobiet w okresie reprodukcyjnym,
 4. Aktywność fizyczna osób starszych i niepełnosprawnych,
 5. Aktywność fizyczna sportowców.
- Uroczystego otwarcia konferencji na-

ukowej „Zróżnicowanie aktywności fizycznej społeczeństw” dokonał przewodniczący komitetu organizacyjnego prof. dr hab. Józef Bergier, Pełnomocnik Rektora ds. Rozwoju PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. W sesji plenarnej konferencji Uczestnicy wysłuchali dwóch wykładów wygłoszonych przez znakomitych prelegentów. Jako pierwszy wystąpił prof. dr hab. Witold Zatoński z Centrum Onkologii w Warszawie prezentując wykład nt. „Konceptcja zdrowia a rozwój sytuacji zdrowotnej w Polsce po 1989 roku. Wyzwania dla ekspertów i polityków – potrzeba dialogu”. Drugim Prelegentem był dyrektor Instytutu Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki w Lublinie, dr n. med.

Andrzej Wojtyła, przewodniczący komitetu naukowego konferencji, który zaprezentował wykład nt: „Aktywność fizyczna młodzieży w wieku reprodukcyjnym oraz kobiet ciężarnych – badania populacyjne w Polsce”.

W pierwszym i drugim dniu konferencji obrady toczyły się w dwóch sesjach pod przewodnictwem prof. dr. hab. Mariana Sygita, dr hab. prof. Ewy Kozdroń, prof. dr. hab. Jana Ślężyńskiego, prof. dr. hab. Edwarda Mleczo, prof. dr. hab. Jerzego Zagórskiego i dr hab. prof. Teresy Sochy. Zakończenie obrad w każdej sesji miało charakter podsumowującej je dyskusji. W referatach podejmujących temat aktywności fizycznej dzieci i młodzieży Autorzy ukazywali jej aspekty fizjologiczne, motoryczne, środowiskowe, psychofizyczne i psychospołeczne. Natomiast brak systematycznej aktywności fizycznej w życiu dzieci i młodzieży ukazano jako czynnik ryzyka zagrażający wystą-

nosprawnych. Ukazano pozytywne miejsce i znaczenie aktywności fizycznej w funkcjonowaniu Uniwersytetów Trzeciego Wieku w Katowicach, Warszawie i Białej Podlaskiej, zdrowotne walory aktywności fizycznej na podstawie oceny różnych parametrów oraz jej znaczenie w profilaktyce pierwszorzędowej upadków osób w podeszłym wieku. W odniesieniu do osób z niepełnosprawnością, aktywność fizyczną prezentowano z perspektywy istniejących barier i mobilności zawodowej. Zagadnienie łączące aktywność fizyczną z aktywnością sportową ukazano w referatach na takie tematy jak: wpływ aktywności fizycznej i sportowej na sprawność fizyczną ukierunkowaną na zdrowie (H-RF) i sprawność sportowo-motoryczną (M-FP), obciążenia treningowe biegaczek, sprawność fizyczną uprawiających wspinaczkę halową oraz rekordy świata jako miara możliwości funkcjonalnych kobiet.

kolejną, drugą edycję konferencji „Zróżnicowanie aktywności fizycznej społeczeństw” w maju 2013 roku.

Ogółem na konferencję przybyło ponad pięćdziesiąt osób, w tym uczestnicy i zaproszeni goście. Autorami nadesłanych 50 artykułów byli goście reprezentujący wiele polskich uczelni, a wśród nich: Centrum Onkologii w Warszawie, Instytut Medycyny Wsi w Lublinie, AWF we Wrocławiu, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, UMCS w Lublinie, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, AWF w Katowicach, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Politechnika Śląska, AWF w Warszawie, Wyższa Szkoła Edukacja w Sporcie w Warszawie, AWF w Gdańsku, Olsztyńska Szkoła Wyższa, AWF w Krakowie, ZWWFiS w Białej Podlaskiej i PSW w Białej Podlaskiej.

Konferencja, która odbyła się w tym roku, w założeniu organizatorów była pierwszym (z planowanych następnych) spotkaniem naukowym nauczycieli akademickich i bada-

pieniem zaburzeń sercowo-naczyniowych i bólów kręgosłupa. Aktywność fizyczna osób dorosłych była przedstawiana przez Uczestników konferencji w kontekście poziomu, korzyści zdrowotnych, form, częstotliwości i motywów uprawiania, jak również pod kątem jej oceny i barier oraz zróżnicowania ze względu na płeć i wykonywany zawód.

Temat aktywności fizycznej kobiet ze szczególnym uwzględnieniem okresu reprodukcyjnego podjęto z perspektywy zróżnicowania jej stanu i znaczenia zdrowotnego w nowych standardach opieki okołoporodowej. Szerokim zainteresowaniem Uczestników konferencji cieszyło się zagadnienie aktywności fizycznej osób starszych i niepeł-

Uczestnicy konferencji stworzyli interdyscyplinarne forum dyskusyjne ukazujące próby i efekty działań naukowych na rzecz podkreślenia nieocenionej roli i znaczenia aktywności fizycznej w życiu i zdrowiu współczesnego człowieka i grup społecznych z perspektywy wielu dziedzin naukowych, teoretycznych i praktycznych, takich jak medycyna, teoria wychowania fizycznego, teoria sportu, zdrowie publiczne, gerontologia, rehabilitacja, fizjologia i biochemia.

Podsumowania konferencji dokonał: prof. dr hab. Jan Ślężyński, dr n. med. Andrzej Wojtyła, prof. dr hab. Edward Mleczo i prof. dr hab. Jerzy Zagórski. Natomiast prof. dr hab. Józef Bergier podziękował przybyłym gościom i uczestnikom oraz zaprosił na

czy zainteresowanych tematem aktywności fizycznej w życiu współczesnego człowieka. Organizatorzy dziękują wszystkim uczestnikom tegorocznej konferencji, autorom publikacji za twórczy trud opracowania i zaprezentowania referatów, zaproszonym gościom za docenienie jej rangi. Jednocześnie wszystkich serdecznie zachęcają i zapraszają do udziału w przyszłorocznej konferencji majowej w tym niezwykle uroczym zakątku Południowego Podlasia. Komunikat zostanie zamieszczony na uczelnianej stronie internetowej Instytutu Turystyki i Rekreacji PSW w Białej Podlaskiej.

*doc. dr Zofia Kubińska
Instytut Turystyki i Rekreacji*

SENAT AKADEMICKI

Z prac Senatu III Kadencji PSW im. Pap

22 czerwca 2012 roku odbyło się trzydzieste trzecie posiedzenie Senatu Akademickiego

Informacje Rektora, prof. M. Adamowicza:

- **23 maja** z wizytą w uczelni gościli: Marszałek i Wicemarszałek Województwa Lubelskiego – K. Hetman i S. Sosnowski;
- **21-23 maja** – odbyła się XIII Międzynarodowa Konferencja w Nałęczowie. Zorganizowali i brali w niej udział przedstawiciele Instytutu Socjologii PSW;
- **w majowym** wydaniu „Gościńca Białskiego” ukazał się artykuł – wywiad z Rektorem PSW, prof. M. Adamowiczem pt. „Uczelnia szansą dla młodzieży”;
- **w maju** Instytut Neofilologii – zakład j. angielskiego przygotował i przeprowadził kampanię pt. „Ostatnia szansa na bezpłatne studiowanie na dwóch kierunkach”;
- **w maju** również Instytut Turystyki i Rekreacji zorganizował dwie konferencje na temat aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych zamieszkałych na obszarach wiejskich i na temat zróżnicowania aktywności fizycznej społeczeństw, a także zorganizował Olimpiadę Przedszkolaka w Szkole Podstawowej nr 3;
- **PSW** w Białej Podlaskiej znalazła się wśród 10 najlepszych uczelni wyższych w Polsce w rankingu zorganizowanym przez fundację PERSPEKTYWY i opublikowanym w „Rzeczpospolitej”;
- **28 maja** z wizytą w uczelni gościł prof. Jan Ślężyński – „człowiek legenda”. 81-letni profesor wygłosił wykład na temat „Jak zdrowo i mądrze żyć – długowieczność w nowoczesnym europejskim stylu”;
- **28-29 maja** – odbyły się Juwenalia, w tym roku zorganizowane po raz pierwszy ze studentami AWF Biała Podlaska;
- **31.05-01.06.** – odbyła się Konferencja Instytutu Rolnictwa pn. „Współczesne dylematy polskiego rolnictwa” przy udziale Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dr. inż. M. Sawickiego;
- **31.05-01.06** – odbyła się Konferencja Instytutu Budownictwa „Materiały, instalacje i technologie energooszczędne i ekologiczne w budownictwie”;
- **1 czerwca** studenci kierunków medycznych odwiedzili dzieci w szpitalu z okazji Dnia Dziecka;
- **11 czerwca** został przeprowadzony konkurs MISS PSW zorganizowany przez Samorząd Studencki;
- **w czerwcu** zostało przeprowadzonych szereg akcji promocyjnych uczelni. Przedstawiano przede wszystkim ofertę edukacyjną PSW oraz nowe warunki i możliwości rozwojowe, m.in. Akademik;
- **w czerwcu** zostały przeprowadzone wybory do Senatu uczelni spośród pracowników dydaktycznych i administracyjnych;

Tematyka obrad:

- przyjęcie koncepcji programu – systemu jakości kształcenia w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej;
- informacja o wyborach przedstawicieli pracowników do Senatu na 4-letnią kadencję 2012-2016 oraz zarządzenie (ustalenie terminu) przez Senat wyborów do Uczelnianej Komisji Wyborczej;
- wyrażenie zgody przez Senat uczelni w drodze uchwały na zbycie nieruchomości gruntowej z przeznaczeniem na budowę stacji transformatorowej;
- zatwierdzenie zmian w programie nauczania na kierunku Budownictwo – rok II, studia stacjonarne;
- Zarządzanie i promocja zdrowia w odnowie biologicznej – nowa specjalność na kierunku Zdrowie publiczne;
- zaopiniowanie wniosków o odznaczenia państwowe i resortowe.

20 lipca 2012 roku odbyło się trzydzieste czwarte posiedzenie Senatu Akademickiego

Informacje Rektora, prof. M. Adamowicza:

- **w czerwcu** odbył się szereg spotkań promocyjnych wewnętrznych i zewnętrznych, w których przedstawiono ofertę edukacyjną naszej uczelni, m.in. zostały wykonane promocje banerowe, internetowe, medialne oraz zewnętrzne w regionie – Janowie Podlaskim;
- **trwa rekrutacja** na studia, wyniki której były analizowane w dalszej części obrad oraz sesja egzaminacyjna;

EMICKI

ieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

- **lipiec** przebiegał podobnie jak czerwiec pod znakiem działań promocyjnych, ale głównie skupiono się na promocji zewnętrznej w regionie;
- **1 lipca** zostało powołane Centrum Badań nad Innowacjami przy PSW, następuje przejmowanie inwestycji, sprzętu, wyposażenia do CBnI, przeprowadzanych jest szereg szkoleń w obsłudze sprzętu;
- **17 lipca** został zorganizowany Dzień Medialny w PSW w celu wzmocnienia działań promocyjnych.

Tematyka obrad:

- podjęcie współpracy przez PSW z Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym w Warszawie;
- wprowadzenie zmian do Strategii Rozwoju Uczelni;
- zaopiniowanie nowego kierunku kształcenia: Geologia lub Inżynieria Geologiczna;
- rozstrzygnięcie konkursów na stanowiska dydaktyczne;
- zatwierdzenie efektów kształcenia oraz programów kształcenia i planów studiów na poszczególnych kierunkach;
- przyjęcie Regulaminu funkcjonowania Uniwersytetu Trzeciego Wieku;
- uruchomienie programu kursów językowych ogólnych i specjalistycznych jako oferty edukacyjnej państwowej szkoły wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

mgr Agnieszka Dawidziuk

REKRUTACJA NA STUDIA NA ROK AKADEMICKI 2012/2013 W TOKU

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prowadzi nabór na rok akademicki 2012/2013 na studia stacjonarne i niestacjonarne I stopnia – licencjackie i inżynierskie, oraz studia II stopnia – magisterskie uzupełniające na następujące kierunki: bezpieczeństwo narodowe, budownictwo, ekonomia, filologia angielska, filologia rosyjska, finanse i rachunkowość, informatyka, pedagogika, pielęgniarstwo, ratownictwo medyczne, rolnictwo, socjologia, turystyka i rekreacja, zarządzanie, zdrowie publiczne oraz fizjoterapia po zatwierdzeniu przez MNiSW.

Dokumenty od kandydatów na studia w PSW przyjmujemy do 24 września 2012 r.

Zapraszamy wszystkie chętne osoby do podjęcia studiów w naszej Uczelni.

Aby zostać studentem PSW, należy: zarejestrować się na stronie www.pswbp.pl w systemie IRK (Internetowa Rejestracja Kandydatów), dokonać opłaty rekrutacyjnej, wydrukować podanie na studia, dołączyć do reszty wymaganych dokumentów, złożyć na Uczelni w Dziale Spraw Studenckich. Na następny dzień po złożeniu dokumentów kandydaci otrzymują decyzję o przyjęciu na studia.

Uczelnia zapewnia wyspecjalizowaną kadrę naukową, sale wykładowe i pracownie dydaktyczne wyposażone w najnowsze rozwiązania techniczne, bezprzewodowy Internet w całym kampusie akademickim, kompleksowe rozwiązanie teleinformatyczne w Telecentrum, dobrze zaopatrzoną bibliotekę z wolnym, skomputeryzowanym dostępem do zbiorów, kioski informacyjne z dotykowym ekranem na terenie całej Uczelni umożliwiające studentom pozyskiwanie informacji m.in. z wirtualnego dziekanatu.

Bogata oferta kształcenia w Uczelni pozwala kandydatom na właściwy wybór kierunków studiów zgodny z ich predyspozycjami i zainteresowaniami.

Uczelnia jest otwarta na inicjatywy studentów, którzy biorą czynny udział w posiedzeniach Senatu.

Profesjonalne programy kształcenia oraz znakomite warunki lokalowe sprawiają, że jesteśmy wyjątkowi i bezkonkurencyjni.

Wybór Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej – to dobra inwestycja w przyszłość.

mgr inż. Sylwia Koczorowska
Rekrutacja

Dlaczego nie możemy metodę nauczania języka

Pomimo jasno wyrażanych opinii profesjonalistów-dydaktyków, że języka obcego nie można skutecznie opanować szybko i przy niewielkim nakładzie pracy, ciągle znajdują się potencjalni klienci otwarci na komercyjne oferty nowej cudownej metody nauczania języków obcych.

Osoby te podejmując kolejną nieudaną próbę opanowania języka obcego, nie biorą pod uwagę chociażby tak oczywistego faktu, że gdyby supermetody w nauczaniu języków obcych istniały, żylibyśmy w świecie poliglotów, a na co dzień z łatwością posługiwalibyśmy się kilkoma językami obcymi. Jakże skromnie przy obietnicach spektakularnych sukcesów w nauce języków obcych wydaje się brzmieć wymóg, aby w krajach Unii Europejskiej zapewnić uczniom skuteczną naukę dwóch języków obcych. Patrząc zaś realistycznie, doskonale wiemy, że jest to duże wyzwanie dla placówek edukacyjnych także i w naszym kraju. W niniejszym artykule, w bardzo skrótowej formie spróbuję wyjaśnić, dlaczego wynalezienie cudownej, uniwersalnej metody nauczania języków obcych nie jest możliwe oraz dlaczego niektóre metody, które były znane lub stosowane na gruncie polskim najpierw budziły zachwyt, a potem krytykę, aż wreszcie ustępowały miejsca innym rozwiązaniom. Zwrócę też uwagę na zmieniającą się koncepcję metody, podkreślając fakt, że skuteczność dydaktyki językowej należy postrzegać w o wiele szerszy sposób, jako wynik bardzo skomplikowanego wieloetapowego działania, w którym dydaktyk-profesjonalista w pełni świadomy swojego zadania asystuje uczniowi w trudnym procesie przyswajania języka obcego realizując klarownie wytyczone cele w konkretnych uwarunkowaniach edukacyjnych.

Debata nad efektywnymi sposobami nauczania języków obcych toczy się od co najmniej 25 wieków, a w ubiegłym stuleciu coraz częściej pojawiają się próby zdefiniowania samego pojęcia metody nauczania języków

obcych oraz opisy licznych metod stosowanych w Europie oraz Stanach Zjednoczonych, w tym: metody gramatyczno-tłumaczeniowej, bezpośredniej, fonetycznej, naturalnej, audiolingwalnej czy metody czytania. Porównywanie i ocena poszczególnych metod oraz zmiany w ich stosowaniu, zazwyczaj związane

Gdyby supermetody w nauczaniu języków obcych istniały, żylibyśmy w świecie poliglotów, a na co dzień z łatwością posługiwalibyśmy się kilkoma językami obcymi.

są z realizacją pewnych założeń teoretycznych wypracowanych przez wybitnych filologów oraz dydaktyków lub zapożyczonych z innych dziedzin, takich jak psychologia czy językoznawstwo, co w efekcie prowadzi do ewolucji poglądów w dziedzinie dydaktyki języków obcych, oraz ścierania się wielu opcji mających przełożenie w praktyce.

I tak, na przykład, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (obecna w szkołach polskich w latach 50-tych i 60-tych ubiegłego stulecia) bazowała na nauczaniu języka obcego

poprzez: czytanie i tłumaczenie tekstów podręcznikowych, odpowiedzi na pytania do tekstu, uczenie się reguł gramatycznych, wykonywanie wielu tradycyjnych ćwiczeń gramatycznych oraz uczenie się długich list słówek na pamięć. W opozycji do niej rozwinęła się metoda bezpośrednia (stosunkowo słabo rozpowszechniona w naszym kraju), która wprowadziła całkowity zakaz stosowania języka rodzimego na rzecz wyjaśniania i utrwalania nowego materiału poprzez konwersację nauczyciela z uczniem w nowo poznanym języku, co miało zapewnić uczniowi szybkie podjęcie myślenia w języku obcym. Metoda audiolingwalna, opracowana w celu nauczania języków obcych żołnierzy armii amerykańskiej pod koniec II wojny światowej, popularna w Polsce w latach siedemdziesiątych, kładła nacisk na planowe tworzenie poprawnych nawyków językowych poprzez rozbudowane ćwiczenia w słuchaniu (nagrania magnetofonowe), pamięciowe opanowywanie dialogów i ich wielokrotne powtarzanie w celu perfekcyjnego opanowania wymowy i intonacji oraz wdrożenie wybranych wzorców językowych i słownictwa. Podobnie funkcjonowały dryle, które wymagały od uczniów automatycznego powtarzania ćwiczonego materiału w formie ustnej, po czym następowała faza jego użycia w formie pisemnej. Krytyka i odrzucenie podstaw teoretycznych tej metody opartych na językoznawstwie strukturalnym i behawioryzmu oraz uświadomienie jej ograniczeń stworzyły miejsce dla aktualnie najszerzej reprezentowanego w nauczaniu języków obcych na świecie podejścia komunikacyjnego, z założeniem, iż język obcy należy traktować jako narzędzie komunikacji, przekazu informacji i opinii, nawet w jego początkowej bardzo niedoskonałej formie fonetyczno-gramatycznej czy leksykalnej. Stąd nacisk na pracę w parach, grupach, odgrywanie ról, symulacje użycia języka w jego naturalnej formie i kontekście społecznym, gdzie osoby biorące udział w interakcji skupiają się w pierwszym rzędzie na efektywnym komunikowaniu treści, i dopiero później pracują nad formą. Pomimo dużego zainteresowania samą komunikacją języko-

Y liczyć na cudowną zyków obcych ?

wą, wyjaśnienie i odpowiednie zdefiniowanie kompetencji komunikacyjnej okazuje się być dla specjalistów wyjątkowo trudnym zadaniem.

Nie można zapominać też o fakcie, iż koncepcja metody jako czynnika zapewniającego sukces w nauczaniu języków obcych odegrała dużą rolę w związku z pojawieniem się metod niekonwencjonalnych (lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte ubiegłego wieku) proponujących nietypowe techniki klasowe, w bezstresowy sposób angażujące ucznia w proces uczenia się i w efekcie – jak zakładano – zwiększające jego potencjał uczenia się i zapamiętywania. Na przykład, metoda reagowania całym ciałem (Total Physical Response) zakłada, iż podobnie jak małe dzieci uczące się języka rodzimego, uczniowie języka obcego mogą ze zrozumieniem reagować na polecenia nauczyciela przy pomocy odpowiednich ruchów o charakterze pantomimicznym. Metoda Community Language Learning przyniosła ciekawy pomysł, aby to uczniowie w grupie decydowali o tym, czego będą nauczeni w danym momencie przez nauczyciela, zapisując to w formie nagrania w języku rodzimym, które posłuży nauczycielowi do przygotowania odpowiednich materiałów. Nietypową rolę odgrywa też nauczyciel w metodzie zwanej The Silent Way, ponieważ jest on osobą towarzyszącą uczniom w podejmowaniu samodzielnych prób odkrywania nowych elementów języka i eksperymentowania z nimi; nauczyciel mówi niewiele, ale w zamian reaguje przy pomocy gestów oraz używa specjalnych tablic z wybranymi elementami leksykalno-gramatycznymi. Wiele osób zafascynowała również koncepcja desugestopedii, autorstwa bułgarskiego psychologa Łozanowa, który zaproponował, aby naukę języka obcego oprzeć na odblokowaniu pamięci uczącego się poprzez ćwiczenia z elementami dramy odbywające się na tle muzyki (klasyczna, barokowa) w relaksującej atmosferze.

Jak widać po zaledwie kilku przedstawionych wyżej przykładach metod nauczania języków obcych omawianych przez literaturę przedmiotu, w okresie ostatniego stulecia dy-

daktyka języków obcych zaowocowała wieloma propozycjami nowych założeń teoretycznych i rozwiązań praktycznych, które do dziś stanowią istotne źródło informacji dla nauczycieli-praktyków. Co ważne, modyfikacjom ulegała też sama koncepcja metody począwszy od uznania jej charakteru preskryptywnego – bezwzględnego narzucania nauczycielom ustalonych zasad, poprzez traktowanie metod jako pewnego zbioru technik klasowych do wyboru dla nauczyciela, do koncepcji metody jako obszernego konstruktów opartego na teorii przyswajania języka obcego, specyfikacji nauczanych treści i ich organizacji (sylabus) oraz określającego rolę uczniów, nauczycieli i materiałów oraz opis technik i praktyk stosowanych w warunkach szkolnych. Co więcej, w ostatnich latach pojawiła się propozycja uznania nowej koncepcji – ery post-metodycznej (Postmethodology), autorstwa amerykańskiego uczonego Kumaravadiwelu, wysuwającej pogląd, iż w zasadzie na podstawie stosowanych do tej pory metod nauczania języków obcych, krytyki ich wad i ograniczeń, osiągnęliśmy pewnego rodzaju syntezę proponowanych wcześniej rozwiązań i zrozumieliśmy, że to, co ostatecznie ujawnia się w klasie, stanowi interakcję pomiędzy nauczycielem, uczniem i stosowanymi zabiegami dydaktycznymi, tak więc jest wypadkową dynamicznie rozwijających się zależności pomiędzy tymi składowymi, a konkretny nauczyciel w konkretnej sytuacji generuje swoją własną teorię – najlepszy w danej sytuacji sposób nauczania danej grupy. Obowiązkiem nauczyciela jest m.in. zapewnienie uczniom odpowiednich sytuacji do efektywnego uczenia się języka, negocjacji znaczeń, interakcji, autonomii, wzmacnianie świadomości językowej oraz interkulturowej.

Odmienne poglądy na temat statusu metody reprezentują jednakowoż teoretycy dydaktyki języków obcych, którzy uznają naukowy charakter i autonomię tej dziedziny funkcjonującej w oparciu o jej własny przedmiot badań tj. zjawisko przyswajania języka obcego w warunkach klasowych (np. prof. Maria Dakowska oraz prof. Franciszek Grucza z Uniwersytetu Warszawskiego). Tak pojmo-

wana, rozwijająca się dziedzina dydaktyki języków obcych, stanowić będzie systemowe źródło tworzenia współczesnych metod nauczania adresowanych do określonych odbiorców, ukierunkowanych na ich potrzeby jako przyszłych użytkowników języka obcego. Stąd konieczność wzięcia pod uwagę cech uczniów, którym ta metoda ma służyć, m. in. takich jak: wiek, doświadczenie edukacyjne, znajomość języka pierwszego, poziom zaawansowania w języku obcym, cechy osobowościowe, podejmowane cele, a także warunki, w których kształcenie językowe ma miejsce – środowisko społeczno-kulturowe, czas i intensywność podejmowanej nauki.

Wspomniane powyżej przykłady metod nauczania języków obcych, które w ostatnich kilkudziesięciu latach zapadły w pamięci Polaków, uczestników kursów językowych zarówno w placówkach państwowych jak i w sektorze prywatnym, niewątpliwie miały swój udział w rozwoju naszej refleksji na temat uczenia się i nauczania języków obcych. Współczesny, dobrze wykształcony nauczyciel języków obcych w naszym kraju jest w pełni świadomy faktu, iż zastosowanie efektywnej metody wymaga podjęcia wielu profesjonalnych decyzji w oparciu o jego wiedzę z zakresu dydaktyki języków obcych oraz doświadczenie, a nie jedynie przyjęcia pomysłu opartego na kilku technikach, reprezentujących nową cudowną metodę, która rozbudzi w potencjalnych uczniach nadzieję opanowania języka obcego szybko, przyjemnie i skutecznie. Nie zawsze jednak taką świadomość posiada uczeń. I tak, jak to było w przypadku dobrze sprzedającej się przez jakiś czas w prywatnych szkołach językowych w Polsce supermetody obiecującej osiągnięcie poziomu FCE cztery razy szybciej, dopiero po jakimś czasie, uczniowie zrozumieli, że osiągnięcie takiego celu było całkowicie nierealne.

*prof. nadzw. dr hab. Halina Chodkiewicz
Kierownik Zakładu Języka Angielskiego
Instytut Neofilologii*

BIBLIOTEK

– przewodnik po labiryncie in

Dynamicznie zmieniająca się rzeczywistość wymusza ciągle doskonalenie, nabywanie nowych umiejętności, a co za tym idzie biegłość w dotarciu do właściwych źródeł wiedzy i informacji. Niezwykle trudnym jest wybranie w nadmiarze informacji tych, które spełnią najlepiej swoje zadanie. Szeroką pomocą w dotarciu i selekcji mogą służyć bibliotekarze w oparciu o zasoby biblioteczne. Bibliotekarze, aby móc sprostać nowym wyzwaniom powinni rozumieć ideę przemian społecznych, a także być do nich przygotowanymi. Nowoczesny bibliotekarz staje się przewodnikiem po świecie wiedzy, dlatego musi nie tylko biegle posługiwać się nowymi narzędziami i technikami zaawansowanego wyszukiwania oraz opracowania informacji, ale również posiadać odpowiednie kompetencje psychologiczne, społeczne i prakseologiczne pomocne w walce z wykluczeniem w dobie społeczeństwa informacyjnego. Bycie specjalistą nowych technologii, elastyczność w dostosowywaniu się do potrzeb klientów jest obecnie standardem w pracy bibliotecznej. Większość społeczeństwa postrzega biblioteki jako instytucje zakotwiczone, statyczne, w których od „zawsze” praca przebiega tak samo. Jest to błędne mniemanie – biblioteki zmieniają się wraz z rozwojem społeczeństwa dostosowując swoją działalność do zmieniającej się rzeczywistości, a można by rzec nawet, że wyprzedzają o krok te zmiany. Przykładem takiego „uprzedzania” zmian był projekt „BIBLIOTEKARZ XXI WIEKU – przewodnik po labiryncie informacji i wiedzy” zrealizowany w ramach projektu Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VIII, działanie 8.1. Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie, poddziałanie 8.1.1. Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i doradztwo dla przedsiębiorstw finansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego, a zorganizowany przez Bibliotekę Państwowej Szkoły Wyższej im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej od 09.04.2011 r. do 05.07.2012 r. Udział

w projekcie przewidziano dla 45 uczestników z bibliotek akademickich, pedagogicznych i publicznych. Jego zadaniem było przygotowanie bibliotekarzy do umiejętności szybkiego reagowania na bieżące potrzeby współczesnych użytkowników. Program projektu zakładał podniesienie kwalifikacji, umiejętności i wiedzy zawodowej bibliotekarzy oraz jej aktualizację. Celem szczegółowym projektu było inspirowanie do podejmowania aktywności nastawionej na innowacje w zakresie stosowania nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych i teleinformatycznych. W założeniu realizacja tego celu miała wpłynąć na poprawę jakości usług oferowanych w bibliotekach. Kolejnym celem była integracja bibliotekarzy oraz wzajemna pomoc w realizacji stojących przed nimi zadań edukacyjnych i informacyjnych, a także wymiana doświadczeń i inspirowanie do podejmowania współpracy. Następnym celem szczegółowym było zdobycie nowych umiejętności pozwalających na podjęcie pracy w bibliotekach wyżej zorganizowanych oraz zdobycie umiejętności pozwalających na większą mobilność zawodową. Organizatorzy projektu programując poszczególne moduły założyli, że efektem końcowym będzie nabycie przez bibliotekarzy wiedzy i umiejętności pozwalających

na wprowadzenie nowoczesnych usług i rozbudowanie oferty bibliotek. Szczególny nacisk położono na pozyskanie przez beneficjentów umiejętności związanych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjnych. Wszystkie te cele miały służyć wspieraniu rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu i cyfrowemu środowisk objętych projektem. Projekt miał również za zadanie wykształcenie grupy liderów – osób, które swoją wiedzą i umiejętnościami przyczyniałyby się do rozwoju środowisk lokalnych.

Z punktu widzenia uczestników projektu, możemy śmiało powiedzieć, iż cele i założenia przedsięwzięcia zostały osiągnięte. Nie bez znaczenia jest fakt, iż organizatorzy postarali się o najlepszych prowadzących, również tematyka zajęć obejmowała bardzo wiele zagadnień dotyczących m.in. prawa bibliotecznego i zamówień publicznych, komunikacji interpersonalnej, marketingu i public relations, ekologii wiedzy i informacji, bibliotek cyfrowych, nowoczesnych usług w bibliotece, infobrokerstwa systemowego. Projekt o tak szerokim zakresie i takiej tematyce był pierwszym w regionie i w Polsce. Beneficjenci mieli możliwość wysłuchania wykładów prowadzonych przez prof. dr.

ARZ

formacji i wiedzy

hab. Wiesława Babika z Instytutu Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr. Tomasz Kruszewski z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, mgr Emilię Karwasińską – kustosa dyplomowanego z Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu, mgr Barbarę Szczepańską – kierownika Biblioteki i zasobów informacyjnych Hogan Lovells LLP Oddział w Polsce Kancelaria Prawna Warszawa, mgr. Wojciecha Kowalewskiego z Instytutu Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Jagiellońskiego, mgr Agnieszkę Wolańską – adiunkta bibliotecznego z Biblioteki Głównej i OINT Politechniki Wrocławskiej. Całość wykładów zamknięta była w pięciu modułach: moduł I – „Biblioteki i bibliotekarze w warunkach globalizacji”, moduł II – „Komunikacja interpersonalna w bibliotece jako element komunikacji marketingowej i public relations”, moduł III – „Nowoczesne zbiory i nowoczesne usługi w bibliotekach”, moduł IV – „Prawo biblioteczne, prawo autorskie w działalności bibliotek, prawo zamówień publicznych” i moduł V – „Nowoczesne metody i techniki zarządzania biblioteką. Zarządzanie jakością, badania efektywności i narzędzia oceny usług bibliotecznych”. Oprócz wykładów uczestnicy mieli możliwość ukończenia specjalistycznych

szkoleń bibliotekarskich: „Wprowadzenie do formatu MARC2”, „Biblioteka jako centrum działań społeczno-kulturalnych w środowisku lokalnym”, „Biblioteki cyfrowe”, „Komunikacja i współpraca”, „Czasopisma elektroniczne” oraz szkolenie „Infobroker systemowy” prowadzone dwutorowo: jako wykłady i ćwiczenia, oraz zajęcia poprzez platformę e-learningową Moodle. W tej różnorodności zagadnień nie mogło zabraknąć szkolenia z zakresu tworzenia stron internetowych i kursu języka angielskiego z elementami języka branżowego. Uczestnicy projektu otrzymali wiele wartościowych materiałów dydaktycznych.

Już dzisiaj możemy stwierdzić, iż warto było poświęcić czas na udział w projekcie. Współpraca z prowadzącymi zajęcia i kontakty z uczestnikami projektu zaowocowała szerszym spojrzeniem na naszą pracę. Zdobytą wiedzę teoretyczną i praktyczne doświadczenia zaczęliśmy wykorzystywać w naszej pracy z użytkownikiem już w trakcie trwania projektu. Umiejętności, które nabyliśmy, pomagają w szybkim reagowaniu na zapotrzebowania użytkowników biblioteki i poszerzeniu pola poszukiwań odpowiedzi na kwerendy. Natomiast znajomość nowoczesnych środków komunikacji pozwala na doskonalsze promowanie biblioteki i jej działalności w środowisku,

a tym samym zachęca potencjalnych klientów do korzystania z jej oferty.

Nowe zadania stawiane przed bibliotekarzami dotyczą nie tylko ośrodków akademickich czy dużych bibliotek – bibliotekarz kompetentny, życzliwy, szybko reagujący na potrzeby klientów, ciągle doskonalący się to animator małych lokalnych społeczności. Projekt dał nam możliwość doskonalenia umiejętności i aktualizacji wiedzy, które pomogą wspierać rozwój społeczeństwa informacyjnego, przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu i cyfrowemu w naszych lokalnych środowiskach. Wysiłek organizatorów nie poszedł na marne. Wiemy, w jakim kierunku iść, co chcemy osiągnąć, co jest nam do tego potrzebne. Nawiązane kontakty pozwalają na wymianę doświadczeń, dzielenie się wiedzą, pomoc w rozwiązywaniu problemów. Wyniesione doświadczenia stymulują do wnoszenia nowych wartości do naszej pracy, do nadążania za zmianami, do tworzenia wizerunku biblioteki i bibliotekarza jako właśnie „przewodnika” po labiryncie informacji i wiedzy. Biblioteka to miejsce usługowe, informacja jest najczęściej poszukiwanym towarem. Dzięki zdobytej wiedzy możemy sprawniej i wiarygodniej udostępniać ją naszym klientom.

Nasza indywidualna wiedza i doświadczenie zdobyte podczas zajęć w ramach projektu „Bibliotekarz XXI wieku” będą wkładem w kapitał intelektualny bibliotek, w których pracujemy. Mamy świadomość, że podstawą rozwoju i sukcesu współczesnych bibliotek jest gotowość bibliotekarzy do uczenia się i wprowadzania innowacji, które zmieniają ich charakter zasobowy (gromadzenie typowych zbiorów bibliotecznych) na intelektualny (opierający się na umiejętności pozyskiwania wiedzy).

*Grażyna Kratiuk
i Jolanta Sawczuk-Kapica
Biblioteka Pedagogiczna
Filia w Radzynie Podlaskim*

PSW współpracuje

Sprzyjające położenie geograficzne, możliwość wyjazdów na praktyki i staże zagraniczne w ramach programu ERASMUS, otwartość na współpracę z zagranicznymi uczelniami, zadania realizowane we współpracy z Senatem RP, projekty transgraniczne – PSW podejmuje wiele działań zmierzających do rozwoju współpracy z zagranicą. W tekście przedstawiamy nie tylko obecnie realizowane przedsięwzięcia, ale również plany na przyszłość.

Letnie obozy dla młodzieży ze Wschodu

Fundacja Edukacja i Przyszłość Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej już po raz 5 organizuje letnie edukacyjno-sportowe pobyty dla młodzieży polskiego pochodzenia z Europy Wschodniej. W tym roku gościliśmy młodzież z Białorusi i Ukrainy w ramach zadań zleconych w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą w 2012 roku: „Edukacyjny pobyt polskiej młodzieży z Białorusi i Ukrainy” oraz „Integracyjny pobyt sportowy dla młodzieży pochodzenia polskiego z Litwy oraz Łotwy”. Po raz pierwszy Fundacja Edukacja i Przyszłość realizuje zadanie zlecone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych pn. „Letni edukacyjny pobyt polskiej młodzieży z Białorusi”.

Pobyty edukacyjne przeznaczone są dla młodzieży białoruskiej oraz ukraińskiej, która chce udoskonalić swoją znajomość języka polskiego oraz zdobyć wiadomości z literatury polskiej, wybranych dziedzin kultury (dawnej i współczesnej). Program dydaktyczny pobytów edukacyjnych obejmujący wykłady i konwersatoria, realizowany był w trzech blokach tematycznych: językowym, literackim i historycznym, oraz kulturowym.

Blok językowy to zajęcia lektoratowe z gramatyki polskiej, stylistyki, redakcji tekstów oraz konwersacji. Poprzez warsztaty z kultury żywego słowa uczestnicy poznają również współczesną polszczyznę. Blok literacki i historyczny zawiera konwersatoria z literatury polskiej i jej różnorodnych kontekstów, także z wybranych zagadnień dotyczących historii Polski oraz zajęcia z analizy i interpretacji tekstów literackich. Blok trzeci – kulturowy obejmuje wykłady i warsztaty z folkloru polskiego, sztuki polskiej, filmu,

ćwiczenia z literatury i malarstwa, zajęcia artystyczne oraz zajęcia praktyczne, w trakcie których uczestnicy pobytów edukacyjnych będą mogli poznawać polski taniec, pieśni oraz piosenki.

Zajęcia z języka polskiego zostały przeprowadzone przez doświadczoną kadrę (realizacja Letniej Szkoły Języka Polskiego dla dzieci i młodzieży z Białorusi w roku 2008, realizacja Letniej Szkoły Języka Polskiego oraz Letniego Kursu Języka Polskiego w roku 2009, a także realizacja Letniej Szkoły Języka Polskiego i Letniego Kursu Języka Polskiego w roku 2010 oraz 2011) w sposób nowatorski tak, aby zachęcić młodzież do nauki języka polskiego i poznawania polskiej kultury i tradycji.

Fundacja Edukacja i Przyszłość w ramach zlecenia zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą w 2012 roku realizuje zadanie związane z przekazaniem 30 studentom pochodzenia polskiego z zagranicy karnetów na dzienne wyżywienie (od kwietnia 2012 do grudnia 2012). „Zadanie polegające na organizacji III edycji pomocy społecznej dla studentów polskiego pochodzenia z zagranicy” finansowane jest przez Kancelarię Senatu.

Erasmus – szansa na zdobycie nowych doświadczeń

Program Erasmus, w ramach którego organizowane są wyjazdy za granicę studentom oraz pracownikom uczelni działa w Państwowej Szkole Wyższej od 2007 roku. W tym czasie uczelnia umożliwiła 61 studentom realizację wakacyjnych praktyk zagranicznych w wielu miejscach Europy. Od 2011 roku dzięki porozumieniom z uczelniami europejskimi uczelnia oferuje możliwość realizacji części programu studiów na uniwersytetach

partnerskich takich jak Howest University College West Flanders w Belgii czy Ostfalia University of Applied Sciences w Niemczech.

Program Erasmus to nie tylko działalność na rzecz rozwoju studentów. Wyjazdy pracowników w celach szkoleniowych czy wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć dają pracownikom naszej uczelni niepowtarzalną okazję zdobycia nowych doświadczeń, nawiązania kontaktów zawodowych i prywatnych, a także pogłębienia wiedzy ze swojej dziedziny w placówkach zagranicznych.

PSW posiada „Rozszerzoną Kartę Uczelni Erasmus”, dzięki której możliwe jest finansowanie i realizowanie następujących rodzajów wyjazdów:

- wyjazdy studentów na studia SMS (Student mobility studies),
- wyjazdy studentów na praktyki zagraniczne SMP (Student mobility placements),
- wyjazdy pracowników w celach szkoleniowych STT (Staff training mobility),
- wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych STA (Teaching assignments).

W 2012 roku po raz pierwszy w historii PSW dwie studentki wyjechały na studia zagraniczne: Diana Panasiuk – 2 semestry studiów w Ostfalia University of Applied Sciences w Niemczech oraz Volha Aliaksandrawa – 1 semestr studiów w Howest University College West Flanders w Belgii. Nowym wydarzeniem był też wyjazd w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych dwóch wykładowców z Instytutu Pedagogiki w maju 2012 r. – dr Eleny Konovaluk i dr Stanisławy Nazaruk. W minionym roku finansowym na praktyki zagraniczne wyjechało 14 osób, w tym roku również zrealizowano 14 wyjazdów, m.in. 9 osób – studentów Neofilologii, specjalność:

je z zagranicą

język angielski oraz Turystyki i Rekreacji, przebywa na stypendiach w Wielkiej Brytanii. Obecnie na praktykach wakacyjnych w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Białej Podlaskiej przebywa Ibrahim Halil Seyhan – student dietetyki i żywienia klinicznego z Halic University w Istambule w Turcji. Uczelnia prowadzi starania, by rozszerzyć wykaz podpisanych porozumień o kolejne uczelnie partnerskie. Obecnie współpracujemy z 15 uczelniami ze Słowacji, Ukrainy, Białorusi, Rosji, Niemiec, Belgii, Szkocji, Turcji i Łotwy. Zostało również podpisane porozumienie o współpracy z Uniwersytetem w Chachapoyas (Peru). Porozumienie to stanowi fundament dla rozwoju wzajemnej współpracy naukowej, edukacyjnej i turystycznej.

Projekty transgraniczne

PSW podejmuje współpracę z uczelniami zagranicznymi w celu wspólnej realizacji projektów współfinansowanych ze środków unijnych. W chwili obecnej trzy projekty oczekują na ocenę merytoryczną w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina. Partnerami PSW w poszczególnych projektach są:

- Brzeski Państwowy Uniwersytet im. A.S. Puszkina w Brześciu w projekcie pt. „Transgraniczne Centrum Turystyczno-Sportowe” oraz „Stworzenie transgranicznej platformy Biznestrans promującej i wspierającej współpracę między biznesem a instytucjami naukowymi w kierunku ich lepszych powiązań”.
- Public Institution „Research-practical Center «Institute of Pharmacology and Biochemistry, Belarusian National Academy of Sciences» w Grodnie oraz Precarpathian National University named after Vassyl Stefanyk w Iwanofrankowsku w projekcie „Ochrona środowiska naturalnego i zdrowia ludzi przed występowaniem lekoopornych drobnoustrojów pochodzących z hodowli zwierząt (drób)”.

Obecnie, we współpracy z Katedrą Geografii Ekonomiczno-Społecznej i Turystyki Państwowego Uniwersytetu im. Aleksandra Puszkina w Brześciu realizowany jest projekt „Szlak rowerowy – Śladami Nadbużańskich Tajemnic”. Projekt jest zgodny z założeniami Programu Współpracy Transgranicznej

na lata 2007-2013, jego realizacja wpisuje się w cele Priorytetu 1. Wzrost konkurencyjności obszaru przygranicznego, Działanie 1.2 Rozwój turystyki, jakim jest poprawa i pełne wykorzystanie potencjału turystycznego obszaru przygranicznego. Celem ogólnym projektu „Szlak rowerowy - Śladami Nadbużańskich Tajemnic” jest zwiększenie wykorzystania transgranicznego potencjału turystycznego do podniesienia efektów społeczno-gospodarczych obszaru do roku 2013.

W wyniku realizacji projektu osiągnięte zostaną następujące rezultaty:

- wytyczenie i znakowanie ścieżek rowerowych po stronie polskiej i białoruskiej,
- wydanie przewodników turystycznych,
- wydanie map,
- stworzenie tablic informacyjnych umieszczonych na szlaku rowerowym,
- stworzenie miejsc postojowych na szlaku rowerowym,
- stworzenie platformy wymiany informacji i doświadczeń.

W ostatnim czasie PSW otrzymała również dofinansowanie w wysokości 900 tysięcy złotych na realizację projektu „Opracowanie technologii budowy domów ekologicznych i energooszczędnych z kompozytów wypełniających szkielet drewniany”, partnerem którego będzie Państwowy Uniwersytet Techniczny w Brześciu. Głównym celem projektu będzie zwiększenie możliwości zastosowania ekotechnologii mających wpływ na poprawę jakości środowiska naturalnego wykorzystywanych w ekobudownictwie na obszarze objętym projektem, podniesienie świadomości w zakresie oszczędzania energii i ochrony środowiska naturalnego, oraz polepszenie warunków do zastosowania proekologicznej technologii w budownictwie.

Warto wspomnieć również o dwóch projektach zrealizowanych przez Uniwersytet Trzeciego Wieku działający przy PSW. Pierwszy z nich, współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Sąsiedztwa Polska – Białoruś – Ukraina oraz budżetu państwa nosił nazwę „Szlakiem dawnych kultur i religii – spotkanie integracyjne studentów Uniwersytetów Trzeciego Wieku z Białej Podlaskiej i Grodna” i zrealizowany został 21-24.05.2007

r. Podczas spotkania odbyła się m.in. sesja popularnonaukowa „Na styku kultur i religii”, która zgromadziła wielu znamienitych prelegentów. Drugie przedsięwzięcie pod nazwą „Ponad granicami – transfer wiedzy i doświadczeń osób w wieku 50+”, współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego 2007-2013, zrealizowano w terminie od 04.01.2010r. do 31.01.2011. W ramach tego projektu odbyły się m.in. dwie wizyty studyjne – Polskę odwiedzili słuchacze The University of the Third Age z Perthshire ze Szkocji, zaś grupa Seniorów z naszego UTW odbywała wizytę w Szkocji, odbyła się również międzynarodowa konferencja „Polityka zarządzania wiekiem w firmie”.

Studia i nauka

Rozwój kontaktów zagranicznych to nie tylko realizowane projekty, wyjazdy na staże zagraniczne i obozy dla młodzieży polonijnej ze Wschodu. Rośnie liczba studentów z zagranicy studiujących w PSW, współpracujemy również z nauczycielami akademickimi pracującymi w zagranicznych ośrodkach naukowych. Organizacja międzynarodowych konferencji sprawia, że w wydawnictwie PSW publikowane są monografie pokonferencyjne z udziałem badaczy z zagranicy. Naukowcy m.in. z Włoch, Francji, Estonii, Łotwy, Turcji, Białorusi, Hiszpanii i Węgier współpracują również z wydawnictwem zasiadając w radach naukowych czasopism „Człowiek i Zdrowie”, „Rozprawy Społeczne” oraz „Studia Ekonomiczne i Regionalne”.

*Informacje zebrała: Paulina Rynkiewicz
we współpracy z: mgr Renatą Karwacką,
koordynator Sekcji Projektów i Funduszy Europejskich,
mgr Agnieszką Moniką Kaliszuk,
uczelnianą koordynator programu Erasmus,
mgr. Adamem Chodzińskim
i mgr Iwoną Żelisko, koordynatorami
projektów związanych z pobytem młodzieży
polskiego pochodzenia z Europy Wschodniej,
mgr Dorotą Karwacką, koordynator Sekcji
Promocji i Kształcenia Ustawicznego,*

*oraz na podstawie informacji ze strony
internetowej
<http://www.szlak-rowerowy.pswbp.pl/>*

Pracownicy PSW w Rydze

Dr Stanisława Nazaruk i dr Elena Konovaluk z Instytutu Pedagogiki PSW opowiadają o swoim wyjeździe na Łotwę w ramach programu Erasmus – wymiana studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych.

Łotwa – garść informacji

Łotwa położona jest na wschodnim wybrzeżu morza Bałtyckiego. Kraj ten graniczy od północy z Estonią, na wschodzie – z Rosją, od południowego wschodu – Białorusią i od południa z Litwą.

Głową państwa łotewskiego jest prezydent. Najwyższą instytucją ustawodawczą jest jednoizbowy parlament Saeima, liczący 100 posłów. Władzę wykonawczą sprawuje rząd. Prezydent wyznacza premiera a ten – ministrów. Wymiar sprawiedliwości sprawują niezależne sądy terytorialne i Sąd Najwyższy. Istnieje również Sąd Konstytucyjny.

W herbie Łotwy na górnej części tarczy widoczny jest motyw słońca. Dolna część jest podzielona na dwa pola. Na pierwszym srebrzystym widnieje czerwony lew, na drugim – czerwonym – gryf w kolorze srebrnym. Hymn Łotwy pt. „Dievs, svētī Latviju” (Boże, błogosław Łotwę) został napisany przez Karliša Baumanisa i po raz pierwszy wykonany na festiwalu w Rydze w 1873 r., gdzie słowo „Latvija” zostało zastąpione słowem „Baltija” na skutek nacisków władz rosyjskich. Jest oficjalnym narodowym hymnem Łotwy od 20 czerwca 1920 r.

Na Łotwie obowiązuje jeden język urzędowy – łotewski. Łotwa w 2007 r. liczyła 2,2 mln mieszkańców, z których Łotysze stanowią 58%, Rosjanie – 29%, Białorusini – 4%, Ukraińcy – 3%, Polacy – 3%, Litwini – 1%, inne narodowości – 2%. Dość dużym problemem współczesnej Łotwy jest spora liczba mieszkańców nie mających żadnego obywatelstwa (około 20 tysięcy) na skutek przemian ustrojowych z lat dziewięćdziesiątych. Problemem wówczas okazał się m.in. obowiązek deklarowania znajomości języka łotewskiego (dla rosyjskojęzycznych mieszkańców niezwykle trudnego).

Łotewskie krajobrazy

Łotwa jest nizinnym krajem południowym. Na południe od zatoki Ryskiej ciągnie się nizina Zemgalska. Od niej na zachód – pojezierze Kurlandzkie z wysoczyzną Kur-

landzką. W południowo-wschodniej części kraju – pojezierze Latgalskie, zaś w północno-wschodniej – pojezierze Inflanckie z najwyższą górą Łotwy (Gaizina, 311 m n.p.m.). Teren Łotwy należy do zalewiska morza Bałtyckiego. Posiada bardzo gęstą sieć rzeczną. Największą rzeką Łotwy jest Daugawa (polska nazwa – Dźwina), której długość wynosi 1020 km. Bierze swoje początki w Rosji, przepływa przez Białoruś. W łotewskim odcinku wynosi 357 km. Największym jeziorem na Łotwie jest Lubanas o powierzchni 80,7 km kw.

Atrakcje stolicy

Stolicą Łotwy jest milionowe miasto Ryga (łotewsk. Rīga), położone nad rzeką Dźwiną (łotewsk. Daugava) w pobliżu jej ujścia do Bałtyku, niedaleko zatoki Ryskiej. Ryga rozciąga się na powierzchni 307 km kw. Jest głównym ośrodkiem gospodarczo-przemysłowym i komunikacyjnym. Stanowi jedno z największych w Europie skupisk architektury secesyjnej. Miasto jest wpisane na listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO. Miasto stanowi niewątpliwie atrakcję turystyczną. Podstawowy element krajobrazu Rygi stanowią 3 wysokie iglice nad linią nadbrzeża omywanego przez Dźwinę – wieże kościołów św. Piotra, św. Jakuba oraz Katedra Tumska. Po lewej stronie od kościoła św. Piotra mieści się zamek Zakonu Liwońskiego (1330). Środkowy zarys panoramy stanowią wieże kościoła Matki Bożej Bolesnej, św. Marii Magdaleny, angikański, św. Jana, reformatorów oraz budynek Ryskiego Instytutu Technicznego.

Erasmus w Rydze

W maju 2012 roku zostało podpisane porozumienie o współpracy w programie Erasmus między Państwową Szkołą Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej a Bałtyckim Instytutem Psychologii i Zarządzania. Uczelnia partnerska jest prywatną instytucją edukacyjno-naukową, która od 1995 roku kształci młodzież w krajach nadbałtyckich. Swoje filie uczelnia posiada w miastach

Jeļgawa, Jēkabpils, Daugavpils (Dyneburg) i Liepāja (Lipawa). W centrali Bałtyckiego Instytutu Psychologii i Zarządzania realizowane są studia na poziomie wyższym (licencjackim z prawem wykonywania zawodu, magisterskim i doktoranckim). Kształcenie odbywa się na takich kierunkach, jak: psychologia, organizator pomocy społecznej, pracownik socjalny, europejska gospodarka i biznes, zarządzanie zasobami ludzkimi.

W dniach 15-19 maja 2012 r. w ramach międzynarodowego projektu Erasmus – wymiana studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych, dr Elena Konovaluk i dr Stanisława Nazaruk z Instytutu Pedagogiki miały przyjemność poprowadzić cykl wykładów. Tematy wykładów dotyczyły zagadnień społeczno-wychowawczych i były skierowane do studentów na specjalności „pracownik socjalny”. Po zrealizowaniu zaplanowanych zajęć dr E. Konovaluk i dr S. Nazaruk skorzystały z możliwości hospicji wykładów miejscowych wykładowców.

Pobyt na uczelni przyjmującej był nacechowany serdecznością i otwartością, zarówno ze strony władz uczelnianych i kadry dydaktyczno-naukowej, jak i samych studentów. Uczestniczki wyjazdu skorzystały z wycieczki krajoznawczej po starym mieście oraz zapoznały się z bliska z pracą Domu Pomocy Społecznej dla dzieci upośledzonych umysłowo.

Władze uczelni zapraszały do dalszej współpracy. Pierwszym krokiem był udział dr E. Konovaluk i dr S. Nazaruk w międzynarodowej konferencji naukowej pt. „Perspektywy i możliwości psychologii, biznesu i pracy socjalnej we współczesnej Europie” (24-25 maja br.).

Instytut Pedagogiki PSW im. Papieża Jana Pawła II zaprosił pracowników uczelni ryskiej do udziału w konferencji planowanej na 22-23 listopada 2012 roku pt. „Pedagogika integracyjna z pomocą człowiekowi”. Pobyt w Rydze zaowocował podpisaniem umowy o współpracę w programie Erasmus z kolejną uczelnią ryską – Bałtycką Akademią Międzynarodową.

Wyjazdy oferowane w programie Erasmus są dobrą okazją do sprawdzenia i doskonalenia własnych umiejętności, jak również umożliwiają nawiązanie nowych kontaktów o charakterze naukowo-dydaktycznym a także sformułowanie wspólnych projektów badawczych.

*dr Elena Konovaluk
dr Stanisława Nazaruk
Instytut Pedagogiki PSW*

Mój Erasmus

Nazywam się Olga Aleksandrowa. Jestem studentką Zarządzania w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. W IV semestrze studiowałam udział w programie Erasmus. Studiowałam w Hogeschool West-Vlaanderen (Howest University) w Brugge w Belgii.

Studia w Belgii

Moja uczelnia jest podzielona na dwa kampusy: Kortrijk i Brugge. Semestr zaczynał się 13 lutego – był to również dzień adaptacyjny. Spotkaliśmy się z Panią koordynatorką i innymi studentami Erasmusa. Omówiliśmy sprawy organizacyjne, przedmioty, zapoznaliśmy się ze stronami internetowymi, które mogłyby być przydatne w ciągu semestru, a także otrzymaliśmy swoje konto i adres mailowy na stronie.

W następnym dniu rozpoczęły się zajęcia na uczelni. Z początku nie było łatwo: musieliśmy pozbyć się bariery językowej, zaadaptować się do nowego środowiska. W pierwszych dniach było również ciężko przyzwyczaić się do tego, że nikt nie używa zeszytów dla notatek, tylko komputery. Prezentacje i zadania też znajdowały się na komputerach.

Każdy student ma swoją platformę LEHO, gdzie może znaleźć spis przedmiotów, rozkład zajęć, zadania domowe, materiał dla nauczania się i adresy mailowe wykładowców. Na zajęciach nigdy nie była sprawdzana obecność, nikogo nie obchodziło, czy jesteś na zajęciach czy nie, po prostu musisz zaliczać wszystkie kolokwia i egzaminy. Student

poznaje wyniki, gdy napisze wszystkie egzaminy. Jak nie zaliczy, to sesja poprawkowa jest we wrześniu.

W ciągu mojego pobytu był zorganizowany wyjazd do Parlamentu Europejskiego i do Kortrijka. Pozostałe miasta i kraje zwiedzaliśmy samodzielnie. Zwiedziliśmy prawie całą Belgię, Luksemburg, część Francji i Holandii. To były niezapomniane chwile. Mieliśmy także bardzo ciekawy tydzień międzynarodowej symulacyjnej internetowej gry. Przyjechali wówczas studenci z Niemiec, Hiszpanii, Włoch, Norwegii, Francji i Holandii.

Wycieczka do Brugge

Brugge (Brugia) zwana jest również flamandzką Wenecją – miasto ma bardzo dużo kanałów. Nad morze jedzie się stąd 15 minut pociągiem, godzinę do Brukseli. Zwiedzać miasto można nie tylko tradycyjnie, ale również płynąc łódką; także z wieży Belfry mamy niezapomniany widok na średniowieczne miasto. Oczywiście trzeba odwiedzić sklep z belgijską czekoladą i Brasserie (bar z piwem) oraz spróbować belgijskich frytek z sosem i Bicky Burger.

Po mieście łatwo dostać się wszędzie na piechotę albo rowerem – czasami ulice są tak wąskie, że samochód się nie zmieści. My jako studenci mogliśmy wypożyczać rowery.

Z tego wyjazdu wyniosłam bardzo dużo korzystnych rzeczy: poprawiłam poziom języka angielskiego, poznałam dużo ciekawych ludzi, oswoiłam się w nowym środowisku. Na takim wyjeździe przeżywasz niezapomniane chwile. Bardzo ważne są nowe znajomości, które mogą przemienić się w przyjaźnię. Wszystkich polecam takie wyjazdy – gdybym jeszcze raz miała możliwość wyjechać za granicę na wymianę, zdecydowałabym się na pewno.

*Olga Aleksandrowa
Fot. Autorka*

Daleka podróż cz. III

Lasy tropikalne – strategie gospodarowania i ochrony bioróżnorodności

Przedstawione poprzednio wycieczki w teren były wkomponowane w merytoryczny program seminarium. Było ono poświęcone różnorodnym konsekwencjom intensyfikacji wykorzystania gospodarczego lasów tropikalnych w Ameryce Łacińskiej, a szczególnie potrzebom wypracowania właściwych strategii ich ochrony. Chociaż w temacie seminarium główną uwagę zwrócono na lasy, tematyka obrad dotyczyła szerszych problemów zachowania równowagi ekologicznej tych ważnych dla całego świata obszarów, racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych i kulturowych, bioróżnorodności, zrównoważonego gospodarowania w rolnic-

twie i leśnictwie, zarządzania środowiskiem i zmianami klimatu na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i globalnym.

Gospodarowanie w systemach rolno-leśnych

Tropikalne ekosystemy leśne należą do największych i najbogatszych ekosystemów lądowych na Ziemi. W XX wieku nastąpiło dramatyczne zwiększenie wycinki i ograniczenie lasów tropikalnych. Rywalizacja między różnymi systemami wykorzystania ziemi w wyniku presji ludnościowej i rozwoju gospodarczego stanowi wyzwanie dla bioróżnorodności.

Region Chachapoyas usytuowany w tropikalnej, północnej strefie Andów w Peru charakteryzuje się górskim krajobrazem for-

nowanym od czasów lodowcowych przez system opadów i rzek złobiących głębokie kaniony między stromo opadającymi zboczami gór porośniętych lasem i innymi skupieniami roślinności.

Wewnątrzandzki klimat w tym regionie jest stosunkowo suchy jak na strefę tropikalną, a większość opadów, która sięga 1000 mm rocznie, przypada na okres letni, który na południowej półkuli przypada w czasie naszej zimy.

W rejonie Chachapoyas występują dwa typy ekosystemów leśnych:

- lasy suche w okolicach rzeki Marañón i Utcubamba, które niosą wody do Amazonki,
- tropikalne lasy deszczowe w wyższych partiach gór, które otrzymują większą ilość opadów i charakteryzują się bogactwem gatunków drzew, krzewów i innych roślin oraz zwierząt.

W tych trudnych warunkach topograficznych i klimatycznych Indianie Chachapoyas korzystali z bogactwa przyrody oraz prowadzili uprawę roślin. Stosowany przez wieki przemienny system uprawy roli funkcjonuje także współcześnie. W sytuacji, gdy nie występowała w tych regionach presja ludnościowa, system ten nie zagrażał miejscowym lasom. Obecnie, przy zwiększającej się liczbie ludności, eksploatacji surowców naturalnych oraz rozbudowie infrastruktury transkontynentalnej, zagrożenie dla miejscowej biosfery staje się realną rzeczywistością. Nasilające się zjawiska migracji z obszaru Sierra do wewnątrzandyjskich obszarów leśnych zagrażają naturalnym lasom amazońskim. Rosnący głód ziemi powoduje wypalanie lasów i przeznaczanie ich pod pola uprawne, które po trzyletniej eksploatacji są pozostawiane jako nieurodzajne. Uprawa przemienna i erozja przy wzrastającej liczbie ludności powodują ograniczanie powierzchni leśnej. Presja antropogeniczna wywiera destrukcyjny wpływ na roślinność

i zagraża ograniczeniem bioróżnorodności. Aby przeciwdziałać tym zjawiskom niezbędne jest bardziej efektywne zarządzanie zasobami ekologicznymi zarówno w gospodarce rolnej, jak i leśnej, uwzględniające zarówno wycinkę, jak i nasadzenie lasów.

Uniwersytet Chachapoyas przy współpracy z lokalną społecznością i rządem regionalnym prowadzi więc program reforestacji w prowincji Amazonas, obejmujący zarówno produkcję sadzonek w szkółkach tak uniwersyteckich jak i tych prowadzonych przez samorządy, a także system konsultacji i doradztwa.

Jednym z pożądaných modeli zarządzania systemami gospodarczymi w omawianym regionie jest system rolno-leśno-pastoralny, w którym obok uprawy na niewielkich polach kukurydzy, fasoli, ziemniaków, trzcinny cukrowej i warzyw, zasadza się ochronne pasy wierzby, topoli i innych mniejszych gatunków drzew oraz wykorzystuje się przestrzenie leśne z roślinnością trawiastą do wy-

pasu zwierząt (bydła, owiec, świń). W takich systemach mogą mieć zastosowanie nie tylko ochronne pasy drzew i krzewów, ale także kamienne ściany granitowe zabezpieczające przed erozją.

Siły kształtujące rozwój Amazonii

Na sytuację regionu Amazonii Peruwiańskiej decydujący wpływ wywierają następujące grupy czynników:

- ubóstwo ludności,
- powszechna korupcja,
- górnictwo,
- infrastruktura (budowa dróg),
- bezwzględna eksploatacja zasobów,
- brak zrównoważenia programów rozwojowych,
- uwarunkowania przyrodnicze systemu produkcji i konsumpcji, w którym ważną rolę odgrywają biologiczne źródła energii, uprawa koki, wydobywanie ropy, uprawa fasoli, chów bydła mięsnego.

Ubóstwo ludności, zwłaszcza ludności wiejskiej, jest powszechne. Aby podnieść poziom życia, władze podejmują działania w sferze dostępu do edukacji na wszystkich szczeblach oraz wspierają małą i średnią przedsiębiorczość. Niezbędny jest dostęp wszystkich gospodarstw domowych do mikrokredytów pozwalających uruchamiać małą przedsiębiorczość oraz podnoszenie umiejętności zawodowych. Ważna rola przypada też organizacjom pozarządowym oraz samorządom lokalnym i regionalnym. Programy rozwoju regionalnego i lokalnego winny znaleźć odzwierciedlenie w Narodowym Planie Rozwoju Gospodarczo-Społecznego kraju i programach rozwoju regionów.

W Peru na różnych szczeblach organizacyjnych kraju występuje powszechne zjawisko korupcji. Wymaga to ustanowienia niezależnego systemu wymiaru sprawiedliwości, przeniesienia poboru podatków i wydatków administracji publicznych na szczebel władz regionalnych, podniesienia płac w sądownictwie, ochronie bezpieczeństwa i policji, wzmocnienia uprawnień i niezależności środków masowego przekazu.

Uporządkowania wymaga sprawa wydawania koncesji i przestrzegania warunków eksploatacji zasobów naturalnych. Potrzeb-

na jest kontrola i większe uwzględnianie opinii mieszkańców i lokalnych władz samorządowych przy eksploatacji surowców. Znaczna część eksploatacji złóż mineralnych, zwłaszcza złota i innych złóż metali, wycinka drzewa przez lokalne i międzynarodowe spółki, uprawa koki i produkcja narkotyków w tym regionie odbywa się nielegalnie.

Rola miejscowej ludności i władz lokalnych powinna być silniejsza, zwłaszcza przy podejmowaniu i prowadzeniu działalności górniczej. W udzielaniu koncesji na wydobycie surowców mineralnych i ropy naftowej, gazu, złota i innych minerałów powinny być uwzględniane oceny i opinie środowiskowe. Często ich brak wywierał nieodwracalne szkody środowiskowe i społeczne. Niezbędne jest monitorowanie spełniania warunków środowiskowych oraz systemu gromadzenia środków na fundusze rekultywacji i usuwania szkód górniczych. Zarówno działalność wydobywcza, jak i rolnicza oraz ochrona lasów powinny być włączane w realizację koncepcji zrównoważonego rozwoju. Wśród tych działań niezbędne jest kształtowanie popytu na drewno i inne surowce poprzez opodatkowanie oraz limitowanie i certyfikację zrównoważonej produkcji drewna. Niezbędne jest wdrożenie narodowego

programu konserwacji i ochrony lasów oraz zapobiegania zmianom klimatycznym. Przy tym wszystkim konieczne jest przyjęcie odpowiednich rozwiązań prawnych i ich wdrażaniu w tym ustanowienie stabilnych praw własności. Jest to konieczne ze względu na coraz większą dostępność transportową do tych terenów. Dynamicznie prowadzona budowa dróg przez Andy i niziny amazońskie powinna uwzględniać ochronę cennych ekosystemów i zbiorowisk leśnych. Zrównoważone wykorzystanie zasobów leśnych i konserwacja bioróżnorodności to jedno z większych zadań ważnych dla całego kontynentu Ameryki Południowej.

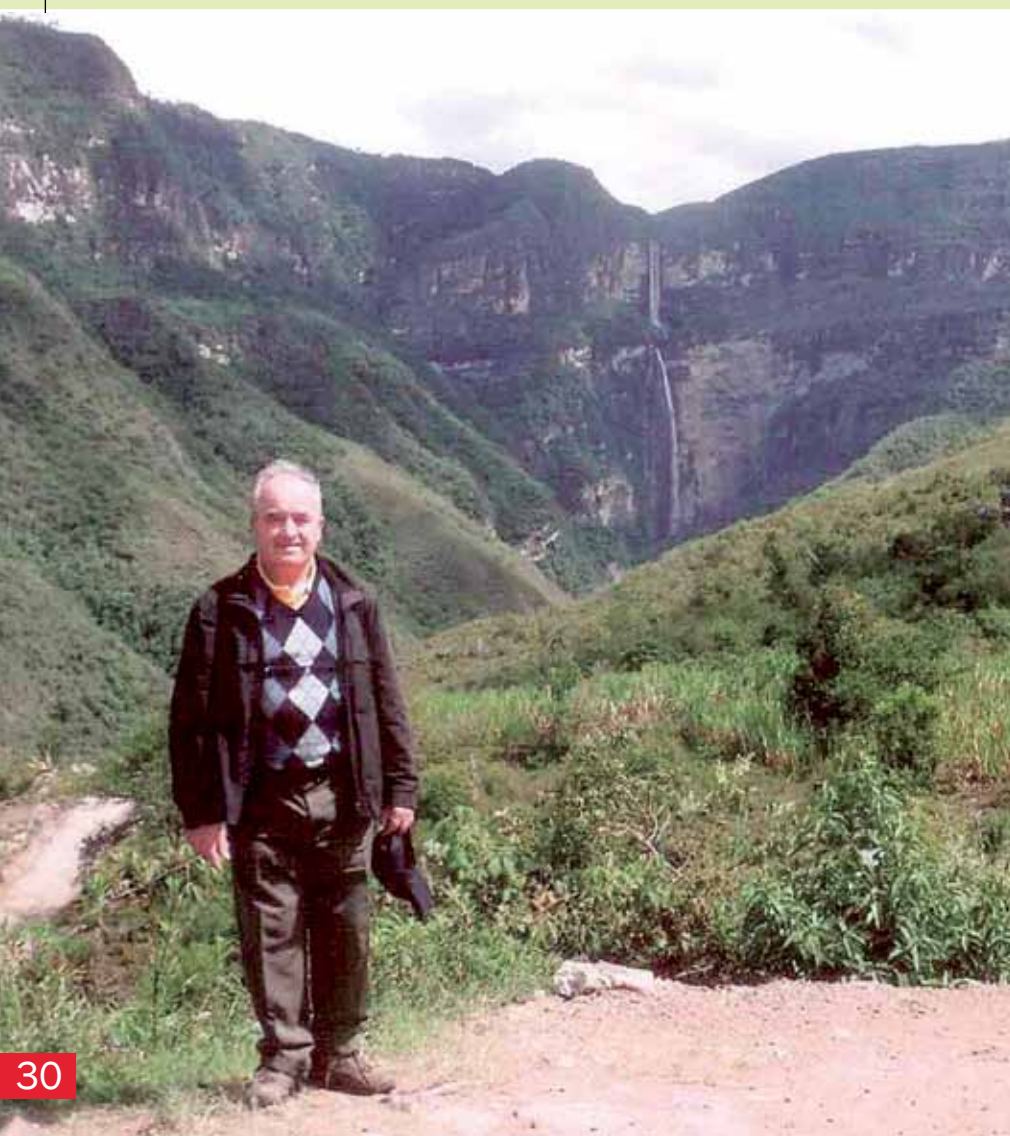
Ogólnie więc, zrównoważone zarządzanie w sferze gospodarki leśnej powinno uwzględniać regulowanie wszelkiej wycinki drzew, ograniczenie nielegalnej eksploatacji zasobów leśnych, dywersyfikowanie lokalnej gospodarki przy podnoszeniu ogólnej edukacji i świadomości miejscowej ludności.

Badania naukowe i działalność edukacyjna

Degradacja lasów tropikalnych ma negatywne konsekwencje dla klimatu i ogranicza bezpośrednio bioróżnorodność na Ziemi. To jest powodem różnych działań, które przeciwstawiają się temu procesowi. Do tych działań należy zaliczyć m.in. badania przyczyn i konsekwencji tych zjawisk, upowszechnienie wiedzy oraz budowanie świadomości zagrożeń. Mając to na uwadze Centrum Ochrony Przyrody Uniwersytetu w Getyndze przy współpracy Instytutu Zrównoważonego Rozwoju Peruwiańskiej Dżungli Andyjskiej zorganizowało Letnią Szkołę nt. „Konsekwencje narastających zagrożeń lasów tropikalnych w Ameryce Łacińskiej i naglących potrzeb tworzenia odpowiednich strategii ochrony lasów w Państwowym Uniwersytecie im. Toribó Rodríguez de Mendoza w Chachapoyas – mieście leżącym w sercu prowincji Amazonas”.

Uczestnikami Szkoły Letniej byli głównie absolwenci Uniwersytetu w Getyndze z różnych krajów Ameryki Łacińskiej, Azji i Afryki, pracownicy Uniwersytetu w Chachapoyas oraz zaproszeni przedstawiciele nauki z innych peruwiańskich, niemieckich i polskich uczelni oraz wyspecjalizowanych instytutów naukowych z krajów Ameryki Łacińskiej.

Uniwersytet w Chachapoyas, który był współorganizatorem programu, jest młodym, powstałym w 2000 r. uniwersytetem, oferującym kształcenie na kierunkach: pedagogika, zarządzanie, turystyka, rolnictwo,

inżynieria i innych. Poza działalnością edukacyjną, uniwersytet oferuje studia podyplomowe, prowadzi działalność doradczą i badania naukowe.

W 2007 r. na uniwersytecie powstał instytut Badawczy Zrównoważonego Rozwoju Wysokiej Dżungli, tj. regionu górzistej, andyjskiej Amazonii, której stolicą jest Chachapoyas. Problematyka badawcza instytutu obejmuje szerokie spektrum zagadnień przyrodniczych, ekonomicznych i społecznych. Wszystkie te problemy były przedmiotem obrad. W obszarze badań przyrodniczych i klimatycznych dużą uwagę poświęca się relacjom między zmianami środowiska klimatycznego a bioróżnorodnością, rozwojowi produkcji rolniczej w powiązaniu z gospodarką leśną oraz społeczno-ekonomicznym uwarunkowaniom rozwoju obszarów wiejskich i terenów leśnych.

Peru jest jednym z najważniejszych krajów z punktu widzenia bogactwa gatunków roślin, a zwłaszcza tzw. endemitów. Posiada trzeci co do wielkości na Ziemi obszar lasów tropikalnych, wśród których znajdują się różnorodne ważne zasoby przyrody i bogactwa naturalne – głównie drewno, złoto i ropa naftowa. Eksploatacja tych zasobów oraz realizowane plany budowy dróg i autostrad transkontynentalnych między peruwiańskim portem morskim na wybrzeżu Wschodniego Pacyfiku a brazylijskim portem San Juan na wybrzeżu atlantyckim stanowi realne zagrożenie dla wielu chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz dla miejscowych plemion i społeczności lokalnych.

Rozbudowa infrastruktury ułatwi dostęp do cennych ekosystemów, wzmoże migrację

ludności i wzmocni degradację lasów tropikalnych. Lasy szybciej będą przekształcane w pola uprawne i pastwiska. Aby ograniczyć i łagodzić konflikt interesów potrzebne jest sprawne planowanie regionalne i przestrzenne, zorganizowanie systemu monitoringu i kontroli, wdrażanie racjonalnych rozwiązań prawnych. Potrzebne jest upowszechnienie i podnoszenie poziomu edukacji ludności oraz kształcenia zawodowego zwłaszcza o warunkach i zasadach właściwego użytkowania ziemi.

Powszechnie występujące przemiany rolno-leśnego systemu wymagają dostosowania i ściślejszych regulacji. Wielkim problemem jest nielegalny wyrąb lasów przez firmy lokalne i międzynarodowe, nielegalna eksploatacja złóż metali i minerałów, głównie złota, nielegalna uprawa koki oraz zanieczyszczanie i degradacja środowiska przy eksploatacji ropy i gazu. Jednym z wielkich problemów jest też nielegalny eksport roślin (storczyki, orchidee) oraz zwierząt (ptaki, gady) i innych egzotycznych gatunków.

Zaprezentowane na seminarium referaty i dyskusje wskazały, że nie ma jednego dobrego rozwiązania, że potrzebne jest wielokierunkowe i wieloaspektowe działanie na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym. Niezbędne jest umocnienie roli prawa państwowego i jego respektowanie, działanie organizacji pozarządowych i międzynarodowych. Niezwykle ważna jest działalność oświatowo-edukacyjna w kraju, ale także uświadomienie międzynarodowej opinii publicznej zagrożeń dla przyrody i globalnego klimatu wynikających z aktualnych trendów, jakie zachodzą w Peruwiańskiej Amazonii.

Dwudziestu pięciu uczestników Szkoły Letniej na Uniwersytecie w Chachapoyas przeniesie pozyskaną wiedzę i doświadczenia do swoich krajów na różnych kontynentach. Przeniesie także miłe wspomnienia z odbytych spotkań i wycieczek. Władze uniwersytetu oraz władze miasta i regionu wykazały duże zainteresowanie obradami oraz okazały wielką gościnność. Otwarcie Szkoły Letniej odbyło się w centrum administracyjnym i przy udziale władz miejskich i prowincjonalnych oraz z udziałem przedstawicieli władz centralnych.

Końcowym, ważnym punktem uroczystości zakończenia projektu było też podpisanie przez rektorów obydwu uczelni porozumienia o współpracy między Uniwersytetem w Chachapoyas a Państwową Szkołą Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Porozumienie to stwarza podstawę dla rozwoju wzajemnej współpracy naukowej, edukacyjnej i turystycznej.

Tak więc wyprawa Autora na kontynent latinoamerykański może być uznana za jedną z najważniejszych podróży życia. Zapisane refleksje pozwolą do niej wrócić kiedyś Autorowi we wspomnieniach. Może jednak zainspirują kogoś z Czytelników do głębszego zainteresowania się tym ogromnie ciekawym i pełnym kontrastów regionem świata. Fotografia z podróży czy zakupione przed odlotem w podróż powrotną z Limy drobne pamiątki pozwolą zachować w pamięci obrazy pięknych, ale także trudnych chwil tej podróży.

Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
Rektor PSW

Studenci pielęgniarstwa

W dniach 27-28.06. w Janowie Podlaskim odbył się naukowy obóz pielęgniarstwa. Został on zorganizowany przez wykładowców Instytutu Zdrowia: dr Barbarę Sokółowską i dr Dianę Piaszczyk. W obozie wzięło udział 20 osób i byli to studenci kierunku pielęgniarstwo I i IV roku.

Przygotowania do obozu trwały pół roku i w znacznej mierze były związane z dokładnym opracowaniem narzędzi badawczych do przeprowadzenia badań ankietowych wśród mieszkańców gminy Janów Podlaski. Celem naszych badań było określenie sytuacji zdrowotnej ludności mieszkającej na wsi, a także: określenie zmiennych demograficznych i społecznych ludności wiejskiej,

żywyne nastawienia psychiczne, praktyki zdrowotne). Oprócz zastosowanych narzędzi własnych i standardowych, w prowadzonych przez nas badaniach wykorzystaliśmy badania diagnostyczne, takie jak: pomiar glukozy, ciśnienia tętniczego i tętna oraz wskaźnik BMI oraz badanie słuchu z wykorzystaniem audiometru. Głównym miejscem naszego naukowego działania podczas dwudniowe-

w fartuchu pracownika medycznego – pielęgniarki wzbudza zawsze zaufanie społeczne. Ogólnie rzecz biorąc, atmosfera w Urzędzie Gminy była serdeczna, a w naszych badaniach wzięło udział nawet Wójt Gminy Janów Podlaski – Pan Jacek Hura. Za jego przykładem poszli również inni pracownicy tego urzędu, którzy akurat tego dnia mieli sesję Rady Gminy.

określenie wybranych elementów stylu życia ludności na wsi i ocena stanu zdrowia somatycznego oraz zdrowia w aspekcie społecznym populacji wiejskiej. Opracowany przez opiekunów obozu kwestionariusz wywiadu był anonimowy i składał się z 4 części: dane demograficzno-społeczne, wybrane elementy stylu życia, wybrane elementy zdrowia somatycznego, społeczny aspekt zdrowia. Ogółem nasze własne narzędzie badawcze zawierało 49 pytań.

Dodatkowo w badaniach wykorzystaliśmy standardowe narzędzie badawcze, test psychologiczny w polskiej adaptacji Z. Juczyńskiego, tj. Inwentarz Zachowań Zdrowotnych. Test ten zawierał 24 krótkie stwierdzenia opisujące różnego rodzaju zachowania związane ze zdrowiem (nawyki żywieniowe, zachowania profilaktyczne, po-

go pobytu w Janowie Podlaskim był Urząd Gminy. To właśnie w tym miejscu odbywały się badania diagnostyczne, a także część badań ankietowych.

Mieszkańcy Janowa Podlaskiego chętnie zgłaszali się na badania, a najbardziej zainteresowani byli wykonaniem bezpłatnych pomiarów glukozy, ciśnienia i tętna. Chętnie również wzięli udział i dokonywali badań słuchu. Oczywiście nasze stanowiska do przeprowadzenia powyższych badań były przygotowane zgodnie z obowiązującymi zasadami, przestrzegaliśmy również zasad aseptyki i antyseptyki, a wszystkie studentki pielęgniarstwa dokonujące niezbędnych pomiarów miały na sobie mundurki pielęgniarstwa i wizytówki. To właśnie chyba ten element zachęcał ludność do przychodzenia do Urzędu Gminy, gdyż, jak wiadomo, osoba

Chcemy podkreślić, że naukowy obóz był dobrze zorganizowany, gdyż jadąc tam, doskonale wiedzieliśmy, jakie obowiązki ma każdy z nas. Wszystko było zaplanowa-

Pomimo, że obóz trwał tylko szybko gwałtownie do przodu nauki, lepiej rozumiemy potrzeby ludności z nimi rozmawiamy. Dostrzegamy obszar, który wymaga szczególnej o charakterze profilaktycznym, a dobrą odbiorcą takich świadczeń

a na obozie naukowym

ne, każdy wiedział, co ma robić i za co jest odpowiedzialny. Nie było żadnych kłótni i obrażania się, tym bardziej, że cały czas byli z nami opiekunowie obozu. Ogółem, byliśmy podzieleni na kilka zespołów, część z nas pracowała w Urzędzie Gminy, a część w terenie. Musimy zaznaczyć, że osoby, które wyszły w teren, nie były „incognito”. Wszyscy mieliśmy na sobie czerwone koszulki Instytutu Zdrowia widoczne z daleka. Każdy z nas miał również przy sobie identyfikator z imieniem i nazwiskiem. Nasz wygląd i identyfikatory wzbudzały zaufanie mieszkańców okolicznych wsi wokół Janowa Podlaskiego. Wszyscy chętnie, jeżeli tylko nie byli bardzo zajęci pracami gospodarczymi, udzielali odpowiedzi na pytania zawarte w naszych

Chętnie byliśmy przyjmowani w domach, częstowano nas herbatą lub wodą, a nawet owocami z własnych ogrodów. Wszyscy byliśmy zaskoczeni taką postawą mieszkańców i cieszyliśmy się, że to właśnie my możemy osobiście uczestniczyć w takim przedsięwzięciu. Między innymi z tych względów po pierwszym dniu obozu ubolewaliśmy, że będziemy tu tylko jeszcze jeden dzień, bo drugiego dnia naszej pracy czuliśmy się jak ryby w wodzie i mieliśmy większą odwagę wchodzić do domów i rozmawiać z mieszkańcami. Byliśmy też bardziej pewni siebie.

W czasie naszych wędrówek po okolicy Janowa Podlaskiego były też zabawne zdarzenia, które na długo pozostaną nam w pamięci. Chcemy tu wspomnieć o tym, że nie-

Stanisława Spisacka, a także: mgr Barbara Goławska, mgr Teresa Samoszuk – Pani oddziałowa Oddziału Urazowo-Ortopedycznego oraz zaprzyjaźnieni z Instytutem nauczyciele z Medycznego Studium Zawodowego: mgr Anita Makowska-Warmijak i mgr Maciej Warmiak. Oczywiście byli również nasi opiekunowie, którym zawdzięczaliśmy pobyt w Janowie Podlaskim: dr Barbara Sokołowska i dr Diana Piaszczyk. Wspólne spotkanie przy ognisku było dla nas doskonałą okazją do podzielenia się doświadczeniami związanymi z obozem oraz z kształceniem na kierunku pielęgniarstwo. Zabawa przy ognisku trwała do godziny 22, bo potem, jak przystało na prawdziwy hotel, rozpoczęła się cisza nocna.

narzędziach badawczych oraz rozmawiali z nami na inne tematy. Musimy tu zaznaczyć, że mieszkańcy Gminy Janów Podlaski są osobami bardzo gościnnymi i serdecznymi.

którzy mieszkańcy w zamian za udzielenie nam odpowiedzi proponowali transakcje wymienne, tzn. noszenie blachy na dach czy też zbieranie truskawek. Pomimo, że niektóre zadania „zlecane” nam przez mieszkańców były dla nas ciężkie, to nie żałujemy tego w ogóle, a raczej napawają one nas dumą, bo nie poddaliśmy i nie uciekliśmy. To co mieliśmy zrobić w zamian za odpowiedź wcale nie było dla nas wtedy zabawne, ale my dążyliśmy uparcie do celu, bo chcieliśmy mieć wypełnione nasze narzędzia badawcze.

Wielką niespodzianką dla nas (ale bardzo miłą) po pierwszym dniu obozu było ognisko, które zorganizowała nam właścicielka hotelu na terenie stadniny koni. Na ognisko przyjechała również część kadry Instytutu Zdrowia, w tym najważniejsza dla nas dr

Jednak, niestety wszystko co dobre szybko się kończy i trzeba było wracać do własnych domów. Pomimo, że obóz trwał tylko dwa dni, a czas bardzo szybko gnał do przodu nauczyliśmy się wiele. Od tej pory lepiej rozumiemy potrzeby ludzi, bez obaw z nimi rozmawiamy. Dostrzegliśmy, że teren wiejski jest obszarem, który wymaga szczególnych interwencji o charakterze profilaktycznym, a mieszkańcy wsi są dobrym odbiorcą takich świadczeń.

Wierzmy, że już niedługo będziemy mogli znowu uczestniczyć w takim obozie naukowym – może na terenie innych gmin powiatu Biała Podlaska.

dr Diana Piaszczyk

*Współpraca: studenci – uczestnicy obozu
fot. Autorka*

dwa dni, a czas bardzo
zysaliśmy się wiele. Od tej pory
ludzi, bez obaw
gliśmy, że teren wiejski jest
szczególnych interwencji
m, a mieszkańcy wsi są
adczeń.

PRZYJDŹ, POSŁUCHAJ

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE

„Duszpasterstwo Akademickie? Nie, dziękuję!” Wielu na samą myśl o czymś, co ma związek z Kościołem katolickim dostaje gęsiej skórki. Dlaczego? Najczęściej z... niewiedzy. Znamy bowiem chrześcijaństwo przez pryzmat medialnych newsów czy zasłyszanych plotek lub przez pryzmat naszej parafii, księdza proboszcza i naszej zbyt pobożnej babci. Ale tak nie wygląda cały Kościół. Często ludzie odrzucają coś, co tak naprawdę nie istnieje. Odrzucają chrześcijaństwo przez siebie wymyślane, a nie takie jakim jest naprawdę. Duszpasterstwo Akademickie to miejsce dla tych, którzy chcą poznać całą Prawdę.

Szukanie w ciemności

Pewnego dnia rosyjski filozof Nikołaj Bierdiajew odwiedził prawosławny monaster. Klasztor zbudowany był według starej tradycji, jednakowe drzwi wszystkich zakonnych cel wychodziły na wewnętrzny dziedziniec. Gościa powitano z należnym szacunkiem i wskazano mu celę, w której miał mieszkać w czasie wizyty. Kiedy nastąpiła noc myśliciel urzeczony miejscem, w którym się znalazł, nie mógł zasnąć. Wyszedł więc na dziedziniec i zaczął spacerować wkoło. Rozmyślając nad nową filozoficzną ideą stracił rachubę okrążeń, które wykonał podczas spaceru. Gdy w końcu poczuł się zmęczony i senny, odkrył poważny problem, nie mógł odnaleźć drzwi do swojej celi, jako że wszystkie były identyczne, a i noc była wyjątkowo ciemna. Nie wiedział, skąd ma wziąć światło, a duma uczonego nie pozwalała mu obudzić któregoś z zakonników. Krążył więc po dziedzińcu aż do świtu. Poranna jutrzienka dała

mu wystarczająco dużo światła, aby rozpoznać swoje drzwi. Przez całą noc przechodził obok nich dziesiątki razy, a teraz było to tak łatwe i oczywiste. Dzięki światłu.

Światło Chrystusa

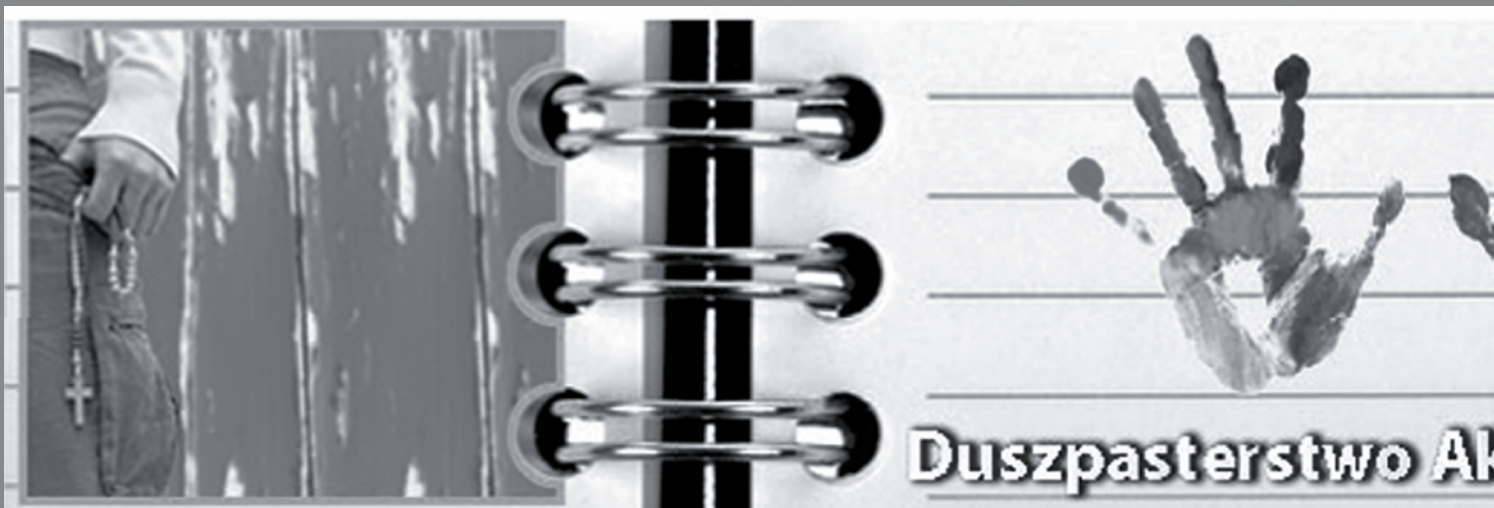
Szukamy Prawdy przez całe życie, ale szczególnie w czasie studiów, gdy stawiamy pierwsze samodzielne kroki w dorosłość. Na wykładach i w bibliotece szukamy naukowej prawdy o świecie i człowieku. I jeśli jesteśmy pilni, to ją znajdziemy. Najbardziej jednak szukamy Prawdy o sensie życia. Szukamy jej w filozofiach, ideologiach, w życiu celebrytów, próbujemy „kombinować” na własną rękę i... nie zawsze możemy znaleźć zadowalającą nas odpowiedź. Drepczemy i drepczemy obok drzwi Prawdy, krążymy wokół nich, przechodzimy obok dziesiątki razy. Potrzeba nam światła. Według chrześcijan tym światłem jest słowo Boga zapisane w Biblii. Tylko światło

Chrystusa pozwala nam odróżnić drzwi Prawdy od tylu innych podobnych i oszukańczych.

Pracujemy i studiujemy na Uczelni, która nosi imię Jana Pawła II. Niech On nam coś podpowie: „Ja również, tak jak wy dzisiaj, miałem kiedyś 20 lat. Lubiłem sport, narciarstwo, teatr. Studiowałem i pracowałem. Miałem pragnienia i troski. To właśnie wtedy, przed tak wielu już laty, kiedy wojna, a następnie reżim totalitarny wyniszczały moją Ojczyznę, chciałem nadać mojemu życiu sens i tego sensu życia szukałem. Odkryłem go, idąc za Panem Jezusem.”

Duszpasterstwo wierzących i wątpiących

Nasze Duszpasterstwo Akademickie jest otwarte na wszystkich: wierzących i wątpiących, poszukujących i zagubionych, milczących i pytających. Wszyscy są mile widziani. Razem szukamy sensu życia i próbujemy

Duszpasterstwo Ak

J, ZDECYDUJ!

znaleźć odpowiedzi na trudne pytania. Tu możesz pytać o wszystko, co ma związek z wiarą, moralnością, życiem. Nie ma pytań mądrych i głupich. Jeżeli coś jest ważne dla Ciebie, jest ważne i dla nas. Nikt też nie będzie Cię na siłę przekonywał. Przyjdź, posłuchaj, zdecyduj! Nigdy też nie jest za późno na pierwsze spotkanie, nawet gdy jesteś na ostatnim roku studiów. Niektórzy przychodzą systematycznie – oni na koniec roku akademickiego dostają zaświadczenie o uczęszczaniu na katechezę – inni wpadają tylko od czasu do czasu. Są też tacy, dla których Duszpasterstwo Akademickie staje się wspólnotą. Tu powstają przyjaźnie, a czasami i coś więcej. Mamy już na swoim koncie kilka małżeństw „skojarzonych” w DA.

Patron na naszą miarę

Studenci mają swojego patrona. Jest nim bł. Piotr Jerzy Frassati. Nie był uosobieniem doskonałości, miał kłopoty z nauką, palił fajkę i cygara. Lubił aktywne życie. Czynnie uprawiał alpinizm, świetnie pływał, jeździł na rowerze, konno i na nartach. Nie stronił od zabawy. Jako wysportowany, energiczny i przystojny student politechniki gromadził wokół siebie liczne towarzystwo. Często zabierał kolegów i koleżanki na górskie wspinaczki, ale także na... wspólną modlitwę do kościoła. Podobno Jan Paweł II, jeszcze jako duszpasterz akademicki w Krakowie, organizując wyjazdy z młodzieżą w góry wzorował się na Frassatim.

Należał do kilku organizacji: modlitewnych, charytatywnych i społecznych. Założył też własne, nieformalne „Stowarzyszenie Ciemnych Typów”, którego celem było przyciąganie młodych ludzi do Boga przez wyprawy turystyczne, zabawę i modlitwę. Pasją życiową P. J. Frassatiego była troska o ludzi biednych, chorych i samotnych. Niosąc pomoc w slumsach Turynu zaraził się chorobą Heinego-Medina. Zmarł 4 lipca 1925 roku, w wieku 24 lat, tuż przed ostatnim egzaminem na studiach. Na jego pogrzeb przyszło ponad 20 tys. osób. Nie osiągnął wszystkich życiowych celów, ale wskazał młodym ludziom, że modlitwa, miłość bliźniego i radość to droga prowadząca na szczyty przyjaźni z Chrystusem.

Let's go

Jedną ze Mszy św. rozpoczynających Światowe Dni Młodzieży w Niemczech odprawił na stadionie w Düsseldorfie wśród 50 tys. młodych ludzi niemiecki biskup Bode. Kazania na temat konieczności zaangażowania młodzieży w odnowę rodziny, szkoły, swego środowiska nie zakończył klasycznym łacińskim słowem Amen, ale angielskim Let's go.

I na koniec jeszcze raz Jan Paweł II: „Młody człowieku – ruszaj w drogę!» Nie poprzestawaj na dyskusjach, nie zwlekaj z czynieniem dobra, czekając na odpowiednią okazję. Nie oglądaj się na innych. Nadszedł czas, by działać!”

A więc, Let's go.

Nasz program

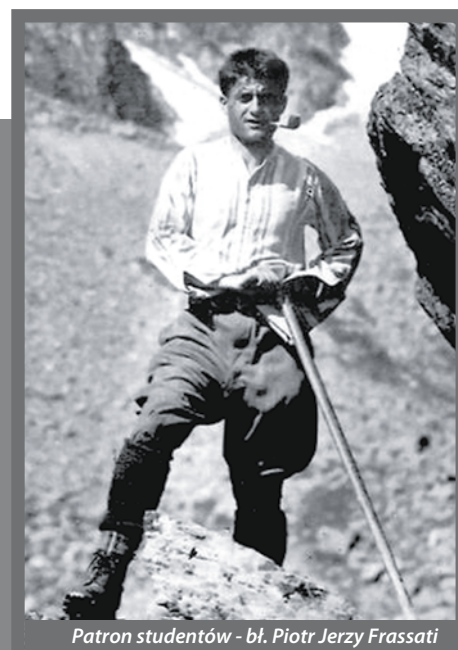
Duszpasterstwo Akademickie w Białej Podlaskiej podejmuje wiele inicjatyw dla pogłębienia życia religijnego, kulturalnego i społecznego środowiska, m.in.:

- Msza św. akademicka - niedziela godz. 20.00 kościół św. Anny przy ul. Warszawskiej 3.
- Śpiew i homilia specjalnie dla Ciebie,
- katechezy i spotkania dyskusyjne – poniedziałek, wtorek, czwartek godz. 20.00,
- krąg biblijny – środa godz. 20.00,
- spotkania z ciekawymi ludźmi,
- czuwania modlitewne,
- rekolekcje adwentowe i wielkopostne,
- zespół wokalnno-muzyczny,
- lektoraty języka angielskiego i niemieckiego,
- pielgrzymki oraz wyprawy turystyczne,
- koncerty,
- ... miejsce na Twoje pomysły,

Spotkania odbywają się w Ośrodku Duszpasterstwa Akademickiego przy ul. Akademickiej 39.

Kontakt z duszpasterzami i szczegółowe informacje o DA: www.dabp.pl

Zapraszamy: ks. Jacek Mucha
i ks. Sławomir Szypulski

Patron studentów - bł. Piotr Jerzy Frassati

Dodatek Studencki

Witam serdecznie wszystkich czytelników. W tym numerze przedstawiamy następujące artykuły:

- **Wspomnienia z wycieczki koła naukowego rolnictwa,**
- **Brzydka Prawda,**
- **Cichy zabójca...**

Zapraszamy także do współpracy, jesteśmy otwarci na nowe propozycje. Macie coś sensownego do powiedzenia? Podzielcie się tym z innymi!

Monika Mirończuk (Pedagogika)

Wspomnienia z wycieczki koła naukowego rolnictwa

W piękny poniedziałkowy poranek, 28 maja, koło naukowe Instytutu Rolnictwa wybrało się na wycieczkę do ogrodu w Wilanowie, a także założenia ogrodowego w Powsinie.

Na początek zwiedziliśmy Wilanów, ponieważ dotarliśmy na miejsce wcześniej niż przewidywaliśmy. W Powsinie miał nas oprowadzić przewodnik, dlatego czekaliśmy na wyznaczoną godzinę.

Gdy wchodziliśmy do parku widzieliśmy wychodzących turystów z zagranicy, którzy z zainteresowaniem przyglądali się krajobrazowi. Wejście do parku tworzy ceglana brama, za którą znajduje się obszerny plac z owalnym trawnikiem. Kierując się w lewą stronę parku dotarliśmy do tak zwanego Gaju Akademosy. Przy wejściu do gaju stoją pomniki poetów Jana Kochanowskiego i Franciszka Karpińskiego. Przy północnym skrzydle pałacu znajdują

się rokokowe partery kwiatowe, wypełniane sezonowymi roślinami rabatowymi, tworzący wielobarwny dywan.

Park wilanowski stanowi integralną część założenia pałacowo-ogrodowego w Wilanowie o wielkości 45 hektarów. To ulubione miejsce spacerów mieszkańców Warszawy szukających odpoczynku. O wyborze miejsca na rezydencję królewską zdecydowały jego naturalne walory przyrodnicze. Tarasowy układ terenu oraz obecność zbiorników wodnych odpowiadały wymogom kształtowania barokowych założeń ogrodowych. Obecnie w ogrodach trwają intensywne prace modernizacyjne, dzięki którym odzyskują swoją dawną świetność.

Występują tutaj style takie jak: dwupiętrowy ogród barokowy, neorenesansowy ogródek różany, angielski ogród krajobrazowy oraz park krajobrazowy angielsko-chiński. Istotną w parku jest woda; naturalne zbiorniki wodne: Jezioro Wilanowskie i Potok Służewiecki oraz sztuczny staw z czasów króla stwarzają w parku specyficzny mikroklimat i romantyczną atmosferę.

Dominują głównie lipy, klony, graby, wiązy, topole białe, topole czarne, dęby szypułkowe, dęby czerwone. Z gatunków egzotycznych możemy odnaleźć miłorząb, surmię, grujecznik, tulipanowca, platana, iglicznę. Wiele z drzew to okazy bardzo cenne, a 28 z nich uznano za pomniki przyrody.

Po południu znaleźliśmy się w Powsinie. Cekał nas długi spacer pełen ciekawych miejsc, gdzie można było odzyskać spokój ducha. Całą grupą wraz z opiekunem wyruszyliśmy nieznanym szlakiem za panią przewodnik.

Ogród znajduje się w granicach administracyjnych miasta stołecznego Warszawy, przy południowej granicy dzielnicy Ursynów, w odległości ok. 23 km od Centrum. Na czterdziestohektarowym terenie w 1974 roku przy ul. Prawdziwka działalność rozpoczął Ogród Botaniczny PAN.

Założenie ogrodowe umieszczone jest w strefie klimatu przejściowego z wpływami kontynentalnymi. Jedną z głównych kolekcji w arboretum są różaneczniki, jak również kolekcja magnolii. Można zobaczyć rozarium, które obejmuje 590 gatunków i odmian róż. Występuje wiele form kosodrzewiny i populacji metasekwoi chińskiej.

Oprócz tego w ogrodzie są rośliny cebulowe i kłącza, obejmujące między innymi dalia i lilie. Natomiast ogród bylinowy zajmuje powierzchnię 1 ha i zaprojektowany jest na urozmaiconych wzniesieniach i stawikach.

Interesujące są tam szklarnie, w których zgromadzone są rośliny klimatu ciepłego tj. rośliny cytrusowe, epifity, paprocie drzewiaste.

*Katarzyna Kościuk
Studentka Rolnictwa*

Brzydka prawda

Nie od dziś wiadomo, że dzięki rozwojowi technologii, eksperymenty społeczne mogą być przeprowadzone na dużą skalę, w ciekawy sposób, dając jeszcze ciekawsze rezultaty. Tak stało się za sprawą projektu Grzegorza Cholewy i Bartłomieja Szkopa, którzy stworzyli vlog fikcyjnej nauczycielki Grażyny Żarko, którą grała emerytowana przedszkolanka Anna Lisak. Jednak reakcje internautów były tak ostre, że twórcy w obawie o jej bezpieczeństwo zdecydowali o przedwczesnym zakończeniu przedsięwzięcia. Na youtube umieścili filmik ukazujący etapy przygotowania vloga oraz cel jego założenia.

Wyemitowano kilkanaście odcinków przedstawiających poglądy fikcyjnej pani Żarko. Każdy z nich zaczynał się od słów „Grażyna Żarko – katolicki głos w Internecie”. Z wideo bloga można się dowiedzieć, że zespół Jarzębina należy do sekty, a skutecznymi karami są: klęczenie na grochu, konfiskata komórek, kary finansowe, odmawianie różańca, usunięcie ze znajomych na Facebooku. „Grażyna” miała przedstawiać przesadzoną, karykaturalną postać mającą skrajnie katolicki światopogląd, co spotkało się ze sporym odzewem i nieprzychylnością internautów. Anna Lisak twierdziła, że wzięła udział w projekcie dla zabawy i choć wiedziała, że wielu widzom nie będzie się to podobać, nie była przygotowa-

na na taką ilość wyzwisk, a nawet groźenie śmiercią.

Wspomniana „zabawa” miała być jedynie eksperymentem (filmy nie powstały w celach zarobkowych – nie umieszczono przed nimi reklam), okazała się jednak horrorem. Oprócz ataków ad personam, jeden z użytkowników youtube umieścił filmik demonstrujący, jak będzie zabijać Grażynę kilofem.

Po ujawnieniu swych zamiarów przez twórców projektu pojawiły się głosy, że pani Lisak wiedziała, że bierze udział w prowokacji i powinna przewidzieć, jakie mogą nastąpić w związku z tym konsekwencje. Lecz mistyfikacja nie była na tyle wiarygodna, żeby się nie domyśleć, że są to reżyserowane odcinki mające przykuć uwagę tudzież wywołać skrajne emocje. Jest bardzo mało prawdopodobne, żeby nauczycielka, którą każdy mógłby rozpoznać, zakładała vloga i opowiadała o tym, jak zabrała komórkę ucznia do domu, a następnie wrzuciła ją do wody. Wątpliwe by też było, żeby wierzyła w skuteczność kar, takich jak odmawianie różańca i usunięcie ze znajomych na Facebooku. Dziwił też akompaniament organów na początku każdego odcinka i dobry montaż jak na staroświecką nauczycielkę w podeszłym wieku. Mimo wszystko duża część osób uznała Grażynę Żarko za osobę naprawdę istniejącą. Internauci po-

lemizowali z nią, często obrażając, tworząc o niej filmiki na swoich wideo blogach. Nie byli to tylko gimnazjaliści i uczniowie liceum. Filmik, będący odpowiedzią na słowa pani Żarko stworzył nawet nauczyciel. To trochę przygnębiające, że dał się oszukać ktoś, kto ma uczyć tę łatwowierną młodzież.

Jest jednak coś bardziej przerażającego w tej sytuacji. Najstraszniejszą rzeczą okazało się odkrycie, jak łatwo jest podjudzić ludzi i wzbudzić w nich nienawiść, pociągając za sznurki religii czy osobistych przekonań. Rzadko też można było ujrzeć kulturalną dyskusję, najczęściej w oczy rzucały się wulgarne wyzwiska. I smutne jest to, że zachowanie takich osób jest kolejnym argumentem, który może być użyty w dyskusjach na temat cenzury Internetu przez tych, którym na tym zależy.

Projekt Szkopa i Cholewy okazał się dobrą lekcją dla internautów obnażając ciemne strony swobodnego wyrażania myśli. Jeśli ktoś rozważy utworzenie podobnych przedsięwzięć, powinien zadbać o dobrą charakterystykę dla występującego. Niektórzy użytkownicy sugerowali przeciw pani Lisak, że na ulicy nie może czuć się bezpiecznie. Prawda okazała się dosłownie brutalna – błahe, żartobliwe filmiki mogą obudzić w człowieku niższe instynkty.

<http://www.youtube.com/user/grazynazarko/videos>

Marlena Luszyk
Studentka Pedagogiki

Cichy zabójca...

Spędzamy przed nim kilka godzin dziennie, czujemy się bez niego bezradni i odcięci od świata. Jego nadmiar zabija powoli i po cichu... Nie zdajemy sobie sprawy, jakie negatywne konsekwencje w organizmie człowieka powoduje praca przy komputerze... Pragnę pokrótce przybliżyć ten temat.

Dolegliwości związane z pracą przy komputerze:

- bóle głowy,
 - bóle wokół oczu,
 - bóle napięciowe szyi, pleców barków, rąk,
 - bóle kręgosłupa,
 - senność, zmęczenie, które nie mija po odpoczynku,
 - nadmierne, częste mruganie,
 - nadwrażliwość, ból, napięcie, ucisk, klucie, pieczenie, łzawienie, swędzenie oczu.
- Częste są również kłopoty ze wzrokiem, takie jak:
- zamglone widzenie przy patrzeniu w dal po

pracy przy komputerze,

- nieostre widzenie z bliska,
- pogarszająca się ostrość widzenia wraz z upływem dnia,
- podwójne widzenie obrazu na ekranie,
- trudność z koncentracją, poczucie rozdrażnienia podczas pracy, gubienie, opuszczanie lub powtarzanie wierszy, mieszanie kolumn, słów lub liczb.

Jak widać z powyższych objawów nie są to błahe sprawy...

Podstawowe zasady prawidłowej pracy przy komputerze:

1. Zapewnij sobie maksymalne pole widzenia poza ekranem monitora i dostrzegaj otoczenie.
2. Mrugaj co 3-5 sekund.
3. Wyeliminuj odbłaski.
4. Stosuj właściwą technikę pisania.
5. Rób przerwy w pracy.

Prawidłowa pozycja ciała podczas pracy przy komputerze

Warto zdać sobie sprawę z wpływu nadmiernego korzystania z komputera, z zagrożenia jakie powoduje dla naszego zdrowia. Warto również stosować kilka zasad, aby zminimalizować negatywne skutki, tak by komputer nie zabijał nas powoli, lecz był pomocą i pewnego rodzaju rozrywką w życiu codziennym.

Monika Mirończuk

MISS PSW

im. Papieża
w Białej

Wybory Miss w dzisiejszych czasach związane są z szeregiem różnorodnych miejsc czy wydarzeń rozrywkowych. Coraz częściej wybory Miss wkraczają w mury uczelni wyższych, gdzie poza urodą liczy się bystrość umysłu, serdeczność oraz pozytywne nastawienie do otaczającego nas świata.

W bieżącym roku akademickim tuż przed zbliżającą się wielkimi krokami sesją egzaminacyjną Samorząd Studencki Państwowej Szkoły Wyższej postanowił pójść w ślady największych ośrodków akademickich w naszym kraju i zorganizować drugą już edycję Wyborów Miss PSW 2012.

Praca nad przygotowaniem rozpoczęła się od wyłonienia kandydatek, które miały stanąć do walki o prestiżowy tytuł Miss PSW 2012 i, jak się później okazało, bardzo cenne nagrody. W wyniku wnikliwych poszukiwań oraz przeprowadzanych rozmów ostatecznie zakwalifikowano do finału dziewięć precyzyjnych kandydatek.

Kandydatkami starającymi się o tytuł Miss PSW 2012 były: **Elżbieta Łajtar, Inez Białobrzewska, Angelina Ignatjewa, Anna Stebnowska, Alina Dmytruk, Katarzyna Galakiewicz, Katarzyna Sysik, Aleksandra Praktika oraz Daria Wawryszewicz.**

Kandydatki w szeregu przygotowań do gali finałowej zostały zaproszone na profesjonalną sesję zdjęciową wykonaną przez pana Łukasza Kuczyńskiego, która wzbogaciła portfolio kandydatek.

Choreografią całej Gali Finałowej opiekowała się pani Daria Borysiak, studentka naszej uczelni na kierunku Turystyka i Rekre-

acja. Dziewczęta przez cały miesiąc wytrwale ćwiczyły układy choreograficzne do poszczególnych wyjść, sponsorowanych przez znane sklepy odzieżowe i firmy z Białej Podlaskiej.

Gala Finałowa II Edycji Wyborów Miss PSW 2012 odbyła się 11 czerwca 2012 roku na Auli PSW. Podczas Gali Finałowej prowadzonej przez dwójkę studentów Budownictwa: Annę Kowalczyk oraz Daniela Tokarskiego kandydatki występowały w szeregu wyjść ubrane w: koszulki głównego sponsora firmy DOMBUD, stroje wieczorowe, stroje codzienne oraz stroje kąpielowe. Dodatkowym elementem, który podlegał ocenie były odpowiedzi na zadawane kandydatkom pytania.

Po obejrzeniu wszystkich wyjść Jury składające się ze sponsorów, przedstawiciele Samorządu Studenckiego PSW oraz AWF oraz Władz naszej uczelni dokonało wyboru Najpiękniejszej Studentki PSW 2012. Jak na większości tego typu wyborów dokonano również wyborów Miss w poszczególnych kategoriach. **Tytuł Miss Internautów otrzymała pani Inez Białobrzewska, na Miss Foto pan Łukasz Kuczyński wybrał panią Aleksandrę Praktykę, studenci jako Miss Publiczności wskazali panią Alinę Dmytruk.**

Główne tytuły Miss przyznawało Jury i tak: **II Wicemiss PSW 2012 została Pani Angelina Ignatjeva, I Wicemiss PSW 2012 została Pani Alina Dmytruk, natomiast zaszczytny tytuł Miss PSW 2012 przypadł Pani Aleksandrze Praktyce.**

Wszystkie kandydatki otrzymały ciekawe nagrody ufundowane przez sponsorów, takie jak: podwójne zaproszenia na wyjątkową kolację, karnety do salonów piękności, talony promocyjne w białskich salonach odzieżowych, profesjonalna sesja zdjęciowa ufundowana przez fotografa wyborów czy też główna nagroda, którą była dwuosobowa wycieczka do Chorwacji ufundowana przez biuro podróży Mario Presto oraz Naszą Uczelnię.

Samorząd Studencki po niewątpliwym sukcesie II Edycji Wyborów Miss PSW już rozpoczął przygotowania do kolejnej edycji wyborów, a w planach ma organizację ogólnopolskiego konkursu Miss Państwowych Szkół Wyższych.

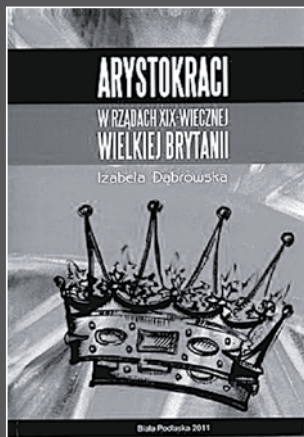
Tekst i zdjęcia: Samorząd Studencki PSW

PAŃSTWOWA SZKOŁA WYŻSZA im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

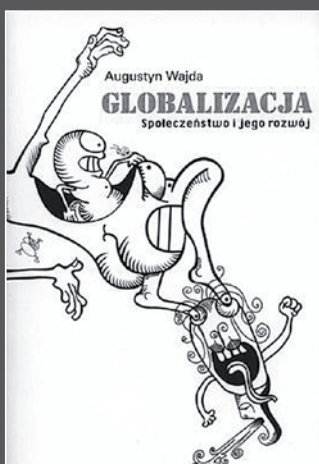
Biblioteka Poleca

Tytuł: Arystokraci w rządach XIX-wiecznej Wielkiej Brytanii
Autor: Izabela Dąbrowska
Wydawnictwo: PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
ISBN: 978-83-61044-73-4
Format: 17.0x24.0cm
Liczba stron: 276
Oprawa: Miękka
Wydanie: 2011 r.

Tematyka: historia, XIX wiek, Wielka Brytania, arystokracja brytyjska, władza wykonawcza

Wielka Brytania często podsumowywana jest jako społeczeństwo oparte na przywilejach klasowych i dziedzicznym bogactwie. Wielu Brytyjczyków jest opętanych obsesją podniesienia swojego statusu, inni udają, że należą do klasy wyższej, niż w rzeczywistości. Szczytem piramidy jest rodzina królewska, pod nią znajduje się arystokracja. Publikacja autorstwa dr Izabeli Dąbrowskiej „Arystokraci w rządach XIX-wiecznej Wielkiej Brytanii” prezentuje analizę zjawiska arystokracji brytyjskiej i jej roli w rządach Wielkiej Brytanii w dziewiętnastym stuleciu. Autorka porusza nie tylko kwestie związane z udziałem arystokracji w procesach władzy wykonawczej. Próbuje odpowiedzieć na pytanie, w jakim stopniu arystokraci brytyjscy zawdzięczali swoją wyjątkową pozycję polityczną specyfice ustrojowej państwa, opartej na konwenansach, tradycji i niepisanej konstytucji, a w jakim procesowi modernizacji królestwa i jego metod. Bardzo interesujący jest rozdział poświęcony atrybutom arystokracji brytyjskiej, a zwłaszcza podpunkt dotyczący tradycji rodowego mariażu, który był bardzo istotnym czynnikiem konsolidującym i wzmacniającym pozycję tej elity. Najważniejszym powodem do zawarcia małżeństwa nie było założenie rodziny, dla przedstawicieli arystokratycznego stanu małżeństwo miało wymiar polityczny i ekonomiczny. Zacieśnianie wzajemnych związków poprzez koligacje rodzinne sprzyjało utrzymaniu władzy wykonawczej. Zdarzały się również przypadki budzące sensację, gdy córki i synowie parów wchodzili w związki uznawane za nieodpowiednie; historia dostarcza wielu przykładów rodzinnych mezaliansów. Przywiązanie do tradycyjnych wartości ustanowionego przez wieki porządku społecznego ma także pozytywny wymiar. Wielka Brytania uniknęła losu wielu krajów europejskich, gdzie spustoszenia będące pozostałością wojen i rewolucji doprowadziły do przemian ustrojowych, zniszczenia dóbr materialnych, które są bazą tradycji i ciągłości historycznej. Drugą część publikacji stanowi część badawcza zawierająca w aneksach listy ministrów gabinetów brytyjskich w kolejności alfabetycznej za lata 1793-1902, analizy składów osobowych poszczególnych rządów w XIX wieku, powiązania rodzinne pomiędzy członkami gabinetów. Zebrane dane doskonale szkicują obraz arystokracji brytyjskiej XIX wieku i wskazują na czynniki, które warunkują istnienie pozostałości absolutystycznego systemu społeczno-politycznego w Wielkiej Brytanii w przeszłości i czasach obecnych.

Autor: Wajda Augustyn
Tytuł: Globalizacja: społeczeństwo i jego rozwój
Wydawnictwo: Książka i Prasa
ISBN: 978-83-627-4448-0
Format: 14.0x23.0cm
Liczba stron: 336
Oprawa: Miękka ze skrzydełkami
Wydanie: 2011 r.

Tematyka: historia, globalizacja

Odwiedźcie (...) meczet w Damaszku, katedrę w Reims, buddyjską świątynię w Bangkoku. Choć w każdym z tych miejsc napotkacie tę samą atmosferę pobożności, zorientujecie się bez trudu, że każde z nich należy do innej kultury. Potem siądźcie w fotelu multipleksowego kina, odwiedźcie (...) centrum handlowe, nowoczesny hotel, czy restaurację szybkiej obsługi w jakimkolwiek mieście świata – i spróbujcie sobie wyobrazić gdzie jesteście. Okaże się, że nigdzie i wszędzie(...) uniwersalne obrazy atakują oczy, uniwersalne dźwięki atakują uszy,(...) nie sposób się zorientować, w jakim kraju akurat przebywacie” (Marshall McLuhan). „Globalizacja: społeczeństwo i jego rozwój” autorstwa profesora Augustyna Wajdy, która ma charakter podręcznika akademickiego jest pierwszym w polskim piśmiennictwie całościowym studium najistotniejszych problemów związanych z procesami globalizacji. Żyjemy w czasach zmian, które dotyczą nie tylko podstawowych tkanek naszego życia gospodarczego, społecznego, kulturowego i politycznego. Te wielopłaszczyznowe przemiany wynikają z postępu naukowo-technicznego i organizacyjnego. W literaturze globalizację charakteryzuje się jako jednorazowe zjawisko, jakie ujawniło się w ostatnich dwóch dekadach, jako wielki wybuch wiedzy, nauki oraz nowych wynalazków i to stanowi przedmiot wielostronnych badań i ocen. Coraz częściej wielu autorów sięga jednak do genezy globalizacji szukając jej źródeł w coraz wcześniejszych okresach rozwoju społeczeństwa ludzkiego, od momentu pojawienia się życia na naszym globie. Publikacja profesora Wajdy jest próbą właśnie takiego całościowego ujęcia, powstania i rozwoju społeczeństwa w skali historyczno-globalnej. Jest to historia tego procesu wyprowadzona z pierwotnych stadiów rozwoju społeczeństwa ludzkiego, rekonstrukcja globalizacji w kolejnych okresach dziejów świata ale też analiza jej obecnego przebiegu. Podbój świata trwa nieprzerwanie od wieków. Dzisiaj globalizacja jest tylko inną formą tego podboju.

mgr Cezary Borkowicz
 Biblioteka PSW

„Jaki koń jest, każdy widzi”...

...takie powiedzenie funkcjonowało na początku ubiegłego wieku.

W obecnych czasach jazda konna stała się zajęciem prestiżowym, ponieważ wraz z rozwojem motoryzacji rezygnowano z trzymania koni, które były głównym środkiem transportu.

Istnieją ośrodki, takie jak stajnia „Wiosenny Wiatr” w Woskrzenicach Małych, które prowadzą rekreacyjną jazdę konną, dzięki czemu każdy może czerpać przyjemność z uprawiania tego sportu.

W stajni znajduje się 19 koni, na których studenci mogą rozwijać swoje pasje. Na terenie ośrodka znajduje się nie tylko stajnia, ale także wiele innych atrakcji, które są udostępniane członkom sekcji w ramach zajęć. Do tych atrakcji wlicza się: park linowy,

zjazd tyrolski, naziemny tor sprawnościowy. Stajnia udostępnia także kilka miejsc wypadowych na ognisko, gdzie można robić postoje z końmi. Do tych miejsc zaliczamy „Zielone Oko” – jest to parohektarowy zagajnik położony w samym sercu lasu, nazywanym przez okoliczną ludność „Koszlawym”, „Niebieskie Oko” – jest to łąka położona nad samą Krzną, gdzie można się od razu ochłodzić lub powędkować oraz położony w „Żydowskiej Dolinie” staw otoczony drzewami i polanką z miejscem na ognisko zwany „Żabie Oko”.

Obcowanie z koniem, galop po leśnych drogach to wspaniałe przeżycie, które każdy może odczuć dzięki Studenckiej Sekcji Jeździeckiej. Jest ona idealną opcją dla studentów, którzy pragną rozpocząć swoją

przygodę jeździecką. Osobom, które są niezdecydowane, czy jeździectwo jest właśnie tym, co chcą robić po zajęciach na uczelni, sekcja oferuje darmowe pierwsze zajęcia. Osoby, które polubiły tę dyscyplinę i pokochały konie (a o to nietrudno) zapraszamy na dalsze zajęcia, aby doskonalić swoje umiejętności. Tok nauczania jest dostosowywany indywidualnie do umiejętności i potrzeb uczestnika: od zajęć dla początkujących, obchodzenia się z koniem i podstaw jazdy, aż po wyjazdy w teren, rajdy konne, pławienie koni i skoki przez przeszkody. Zajęcia są prowadzone przez instruktorów z wieloletnim doświadczeniem, którzy są studentami PSW.

Presley

PSW W BIAŁEJ PODLASKIEJ

ul. Sidorska 95/97, 21-500 Biała Podlaska

Stawiamy na przyszłość

Bezpieczeństwo Narodowe

Budownictwo

Ekonomia

Filologia angielska, rosyjska

Finanse i Rachunkowość

Informatyka

Pedagogika

Pielęgniarstwo

Ratownictwo Medyczne

Rolnictwo

Socjologia

Turystyka i Rekreacja

Zarządzanie

Zdrowie Publiczne

Fizjoterapia*

Mechanika i Budowa Maszyn*

Gospodarka Przestrzenna *

* Po zatwierdzeniu przez MNiSW

www.pswbp.pl
rekrutacja@pswbp.pl
tel. 83 344 99 30

Studia magisterskie, inżynierskie, licencjackie, podyplomowe.